

BIBLIATANULMÁNYOK

Keressétek az Urat, és éltek!

*Nagy tanulságok
a kispróféták írásaiból*

Írta: Zdravko Stefanović

TANÍTÓI MELLÉKLET

2013. április, május, június

Copyright © Hetednap Adventista Egyház, 2013

Copyright © *Zdravko Stefanović*, 2013

Felelős kiadó: *Ócsai Tamás*

Fordította: *Zámbóné Kocic Larisa*

Lektorálta: *Bérces Ágnes*

Felelős szerkesztő: *Zarkáné Teremy Krisztina*

Kiadja a Hetednap Adventista Egyház

2119 Pécel, Ráday u. 12.

Ügyintézés: *Fenyvesi Eszter*

E-mail: feszter@adventista.hu

Telefon: 06-30-664-3000

Nyomdai előkészítés: *Ecsedi Gabriella*

Nyomdai munkálatok: *Szóllósy Műhely*, Debrecen

Felelős vezető: *Szóllósy Botond*

TARTALOM

1. tanulmány: Lelki paráznaság (Hóseás)	4
2. tanulmány: Szeretet és ítélet: Isten dilemmája (Hóseás)	11
3. tanulmány: A szent és igazságos Isten (Jóel)	18
4. tanulmány: Minden nép Ura (Ámósz)	24
5. tanulmány: Keressétek az Urat, és éltek! (Ámósz)	30
6. tanulmány: Megbocsátó Isten (Jónás)	37
7. tanulmány: Az Úr népe (Mikeás)	43
8. tanulmány: Isten jóságában bízva (Habakuk)	49
9. tanulmány: Az Úr napja (Zofóniás)	55
10. tanulmány: Fontossági sorrend (Hageus)	61
11. tanulmány: Reménységben (Zakariás)	68
12. tanulmány: A menny legdrágább ajándéka (Zakariás)	74
13. tanulmány: Nehogy elfeledjük! (Malakiás)	80

Ajánlott internetes oldalak:

Generál Konferencia:

◦ www.adventist.org

Tranzseurópai Divízió:

◦ www.ted-adventist.org

Newbold College:

◦ www.newbold.ac.uk

Magyar Unió:

◦ www.adventista.hu

Dunamelléki Egyházterület:

◦ www.adventista.hu/det

Tiszavidéki Egyházterület:

◦ www.adventista.hu/tet

Advent Kiadó:

◦ www.adventkiado.hu

Adventista Teológiai Főiskola:

◦ www.atf.adventista.hu

Ifjúsági Osztály:

◦ www.ifiinfo.hu

Reménység Evangélizációs Központ (REK):

◦ www.remenyvtv.hu

Bibliatanulmányok:

◦ www.adventista.hu/bibliatanulmanyok

Lelki paráznaság (Hóseás)

A lecke rövid áttekintése

ALAPIGE: Hóseás 2:22

A TANULÓ CÉLJA:

Tudni: Isten nem tűri a bűnt, de szereti a népét.

Érezni: A bűnösök iránti szeretet, Isten szeretetét követve.

Tenni: Alárendelni magunkat Isten tervének és magasztalni Őt, mert elfogad bennünket.

A TANULMÁNY VÁZLATA:

I. Tudni: Isten nem tűrheti a makacs engedetlenséget

- A** Miért kéri Isten arra Hóseást, hogy vegye el a parázna Gómert?
- B** Milyenek mutatja be e házasság Izráel állapotát az asszír fogság előtt?
- C** Hogyan vezette rá Isten Hóseás példájával Izráelt a valós kapcsolatok fontosságára?

II. Érezni: Isten önzetlen és feltétel nélküli szeretetét

- A** Mit mond ez a könyv Isten szeretetéről? Hogyan példázza a megértés és a viselkedés tekintetében azt, hogy Isten leereszkedik az emberek szintjére?
- B** Miért szereti Isten ennyire az embereket? Miért törődik velünk ennyire?
- C** Milyen érzést vált ki belőlünk a tudat, hogy a szétszórtak ismét begyűjtetnek; hogy a nem szeretettek ismét szeretettek lesznek és Isten majd gyermekeivé fogadja azokat, akik nem az Ő népéhez tartoztak?

III. Tenni: Isten kegyelme megfordítja a helyzetet

- A** Mennyiben számít zavaró, ugyanakkor fontos üzenetnek egyházunk számára az, hogy Hóseás megbocsátott hűtlen feleségének?
- B** Hogyan segít megfelelő módon viszonyulni a környezetünkben élők-höz az, hogy Isten kegyelmes a bűnösök iránt?

Összefoglalás: Amikor Isten hívó szavára visszatérünk hozzá, Ő megbocsát, más helyzetbe kerülünk előtte, megáld és új életre vezet.

TANULÁSI ÚTMUTATÓ

1. LÉPÉS: MOTIVÁLJ!

Kiemelt ige: Hós 3:1-3

A lelki fejlődés alapja: Isten olyan, mint egy szerető, gondoskodó férj, a nép pedig a mátkája. Ezt a férj-feleség kapcsolatot drámai módon szemlélteti Hóseásnak, Isten prófétájának élete, akit Isten arra kért, hogy parázna nőt vegyen feleségül. Istennel és a házastársunkkal való kapcsolatunk mintája: Isten mély, megbocsátó, gyengéd és hűséges szeretete.

Csak tanítóknak: E heti leckénkkel kezdetét veszi az ószövetségi tizenkét kispóféta e negyedévi tanulmánya. Az elnevezésükben szereplő „kis” jelző nem a jelentőségükre, hanem könyveik rövidegére utal Ézsaiás, Jeremiás, Ezékiel és Dániel nagyobb terjedelmű könyve-
hez viszonyítva.

A Kr. e. II. századból származó *Sírák fiának könyve* apokrif irat említi őket először „a tizenkettő próféta” gyűjtőnéven (Sír 49:10), és Flavius is ismeri e kifejezést (*Apion ellen* 1.8.3).¹ Érdekes, hogy az Újszövetség legalább egyszer idéz mindegyik kispóféta könyvéből (a legtöbbször Zakariástól). Szenteljünk különös figyelmet a próféták neveinek (neveik jelentésének), mivel ezek is utalnak a témára, amit a próféták könyvei kifejtenek!

Nyitó feladat: Ha megváltoztathatnád a neved, mit választanál helyette? Az elmúlt korok vagy a jelen melyik személyiségére utalnál így? Ha több nevet szeretnél, melyek lennének azok? Az emberek vajon miért veszik szívesen, ha megjegyezzük a nevüket és úgy szólítjuk őket? Mi olyan fontos és értékes a névben? Mit árul el rólunk a nevünk? Hogyan utal a

¹ Az *Apion ellen, avagy a zsidó nép ősi voltáról* c. művében Josephus Falvius nem magát „a tizenkettő” kifejezést említi, hanem a próféták által írt Szentírás könyveiről ad számot – a ford. megjegyzése.

nevünk a jellemünkre (ha utal rá egyáltalán)? És mi a helyzet a bibliai neveikkel?

Beszéljük meg:

- ✦ Miért van szüksége Isten népének prófétákra? Mitől jelentős és pótolhatatlan a szerepük?
- ✦ Miért felkavaró sokszor a prófétai beszéd? Nagy általánosságban milyen értelemben pozitívak vagy negatívak a próféták üzenetei? Hogyan oldjuk fel az együgyűnazon könyvben található kárhazatítélet, illetve remény-helyreállítás üzenetek ellentétét?

2. LÉPÉS: FEDEZD FEL!

Csak tanítóknak: Hóseás próféta nevének jelentése „megváltás”, és ez könyvének a fő témája is. A könyv üzenete: Isten bűnösök iránt tanúsított megváltó szeretete, amit Hóseás élete példáz, ahogy hűtlen feleségével bánt. (Tapintattal tárgyaljuk e könyvet, mivel van néhány felkavaró eleme, ami botránkozást is kiválthat ismeretek híján.) Ne állítsuk egymással szembe Isten törvényét és szeretetét; összpontosítsunk inkább e drámai üzenet elsődleges céljára: mutassunk rá Isten lenyűgöző és kitartó szeretetére egy olyan korban, amikor „elvallással” és/vagy megkövezéssel zárták le a paráznaság problémáját! Rávilágít Istennek a bűnösök iránti gondoskodására, ahogyan az elbeszélésben olvasható lelki, erkölcsi és politikai romlásra reagál.

BIBLIAKOMMENTÁR

Hóseás a Kr. e. VIII. században élt próféta, akinek a szolgálata több évtizeden át tartott (Hós 1:1). Ő az egyetlen próféta, aki az északi királyságból származott. Isten azért küldte, hogy megbocsátást hirdessen népének, hogy elháríthassa az asszír fogság tragédiáját és Szamária, az északi királyság fővárosának elését (Kr. e. 722). Ha a vezetők és a nép hallgatott volna Istenre, elkerülték volna e bajokat, megmenekültek volna a nemzeti és egyéni tragédiától.

A próféták nemcsak Isten szószólói voltak; időnként elő kellett adniuk az üzenetet, mint Ézsaiásnak (Ézs 20:2-4), Mikeásnak (Mik 1:8), illetve Ezékielnek is. (Ez utóbbinak tizenkét jelképes tettet kellett véghezvinnie: Ez 3:26-27; 4:1-3; 4:4-5; 4:6-8; 4:9-17; 5:1-4; 12:1-6; 12:17-20; 21:6-7;

21:18-23; 24:15-26; 37:15-23.) E jelképes cselekedetek célja az volt, hogy felrázzák a népet önfejléséből, hogy elforduljanak az idegen istenektől, az erkölcstelenségtől és az etikátlan viselkedéstől, valamint hogy Isten és igazsága melletti döntésre vezessék őket.

I. Hóseás házassága

(Foglaljuk össze Hóseás 1-3. fejezetét az osztályban!)

Isten arra szólítja fel Hóseást, hogy szélsőségesen szokatlan, drámai és látványos módon adja elő üzenetét. Noha a kutatók véleménye az első három fejezet egyes szempontjait tekintve eltérő, az alábbi értelmezésben megegyeznek. A prófétának feleségül kellett vennie Gómert, a parázna nőt, akinek korábbi törvénytelen kapcsolataiból már voltak gyerekei (Hós 1:2). Az indukálás pedig ez: „mert bizony paráználkodik az ország, nem követi az Urat.” Hóseás családi élete így Isten és Izráel kapcsolatának példázata lett.

Hóseásnak és Gómernek három közös gyermeke volt. E gyermekek nevei is jelképesek. Az elsőszülött fiú volt, akit Jezréelnek (Isten [el]vet) neveztek, majd egy lány, Ló-Rukhámáh (Nincs-kegyelem) következett és végül még egy fiú Ló-Ammi (Nem-népem). Maga Isten adta nekik a neveket. Minden egyes alkalommal, amikor Hóseás bemutatta őket, a nép elgondolkodhatott, és épp ez volt a döbbenetes nevek célja. Üzenetet hordoztak magukban, ami mellett nem lehetett csak úgy elmenni.

Elmélkedjünk: Hóseás házassága milyen értelemben példázta Isten és Izráel kapcsolatát? Milyen hatást kellett volna tennie Hóseás gyermekei nevének Izráel népe szívére és gondolataira?

II. Hóseás házasságának válsága

(Olvassuk el Hós 3:2-3 verseit az osztályban!)

A 3. fejezetben leírt esemény kronológiailag követi az 1. fejezetet. Gómernek hálásnak kellett volna lennie azért, hogy Hóseás elfogadja és megbocsát neki: törvényes feleség rangjára emelte és gondot viselt a családról. Ám ahelyett, hogy megragadta volna férje önzetlen szeretetét, még férjes asszonyként is hűtlennek bizonyult. Ismétlődő paráznasága

ellenére Hóseás törődő férj maradt, nem vált el Gómertől, és nem szolgáltatta ki a kor szigorú büntetésének (ami gyakran halált jelentett). Ehelyett irgalommal és szeretettel viseltetett iránta. Megváltotta, azaz fizetett szabadságáért (felét pénzben, felét áruban, lásd Hós 3:2; vö. 2Kir 7:1, 16, 18). Gyengéden visszahívta magához: „Sokáig fogsz nálam maradni. Nem paráználkods, és nem leszel más férfié, s én veled maradok” (Hós 3:3 – Újjonnan Revideált Károli ford.).

Beszéljük meg: Hűtlensége ellenére hogyan bánt Hóseás Gómerrel? A törvény szerint mit érdemelt az asszony? Miként példázza Isten megváltó szeretetét Izráel iránt az, ahogyan Hóseás Gómerrel bánt? Ennek fényében beszéljünk az osztállyal Krisztus értünk hozott szeretetáldozatáról, ami mintául szolgál minden férjnek a felesége iránti önzetlen szeretet tekintetében (Ef 5:25).

III. Isten felmérhetetlen szeretete

(Olvassuk el Hós 2:6 versét az osztályban!)

Ahogy Gómer váltogatja szeretőit és paráználkodik, úgy töri meg Izráel Istennel kötött szövetségét azzal, hogy Baál termékenység-kultuszát követi, sőt más idegen istenek felé is elhajol (Hós 2:7). Isten mindent megadott népének, újra meg újra megbocsátott neki és szívére beszélve ismét magához vonta. Arra utasította Hóseást, hogy úgy szeresse Gómert, „ahogyan az Úr is szereti Izráel fiait” (Hós 3:1). Abban reménykedett, hogy „menyasszonya” (ti. Izráel) iránti szeretete a nép teljes magatartásváltozásához vezet majd, megbánásra, odaadásra, hűségre készíti őket: „*azt mondja majd: Elmegyek hát és visszatérek előbbi férjemhez; mert jobb dolgom volt akkor, hogynem mint mostan*” (Hós 2:6). Isten arra vágyik, hogy kimutathassa népe iránti szeretetét: „*És eljegyezlek téged magamnak örökre, és pedig igazsággal és ítéllettel, kegyelemmel és irgalommal jegyezlek el. Bizony, hittel jegyezlek el téged magamnak, és megismered az Urat*” (Hós 2:18-19).

Isten abban mutatta meg népe iránti szeretetét, hogy megváltoztatta Hóseás gyermekeinek nevét. Hatalmas üzenet rejlik ebben, teljes állapotváltás. Jezréel neve már nem „Isten elvet”, hanem „Isten vet” („*bevetem őt magamnak*”), „Nincs-kegyelem” helyett „Megkegyelmezett”, a „Nem-népem” helyett pedig „Én népem” lesz. Milyen csodálatos Isten

szerelme a népe iránt! E túlaradó szeretetre csak egy választ kaphat Isten, vagyis az igazi Férj: „*Én Istenem!*” (Figyelmesen olvassuk el Hós 2:22 versét!)

Elmélkedjünk: Hogyan világít rá Hóseás gyermekeinek névváltoztatása a nép helyzetének megfordulására? Jel 2:17 verse szerint Isten új nevet ad minden követőjének. Mit szeretnénk, mit tükrözzön az új nevünk?

3. LÉPÉS: GYAKOROLJ!

Csak tanítóknak: Olyan társadalomban élünk, amelyben gyakori, hogy az emberek társat váltanak, ezért az Isten és a házastárs iránti hűtlenség nagy probléma. Beszéljünk az egészséges kapcsolat fontosságáról! Mit tehetünk az Isten szemében helyes kapcsolat ápolásáért?

Kérdések az alkalmazáshoz:

- ✎ Hogyan szánhatjuk magunkat hűségesen Istennek? Hogyan mutatkozhat ez meg a gyakorlatban, a családi életünkben?
- ✎ Az életünkben milyen gondok és kérdések terelik el a figyelmünket és akadályoznak abban, hogy teljesen odaszánjuk magunkat Istennek és házastársunknak?

4. LÉPÉS: ALKALMAZD!

Csak tanítóknak: Hóseás 1-3. fejezete egy életből vett példázat. Drámaian megmutatkozik benne Isten hűsége, gondoskodása és szeretete. Segítsünk az osztályunknak, hogy valóban meglássák Istennek ezt az arcát!

Feladat: Írjunk forgatókönyvet Hóseás 1-3. fejezete alapján! Amennyire csak lehet, vonjunk be minden szereplőt és vegyük bele Isten szemszögét (hangját) is! Ha lehet, a gyülekezet ifjúsága adja elő az így elkészült történetet! Beszéljük meg az osztályban, hogy kinek mit jelent Isten ígérete, miszerint „bevet” magának bennünket, szeretettel és kegyelemmel fordul felénk és „*én népem*”-nek szólít!

**„Hogyan higgyenek abban,
aki felől nem hallottak?” (Róm 10:14)**

Henry tizenkét évesen veszítette el a hallását. Megváltozott az egész élete.

Iskolát váltott, jelbeszédet tanult. A középiskolát úgy végezte el, hogy a tanárok táblára írt jegyzeteit, illetve az osztálytársai füzeteit másolta.

Az iskola után munkát talált és megismerkedett néhány halláskárosult adventista hívővel, majd létrehozott egy csoportot, amely szombatoként az otthonában járt össze. A csoport gyarapodott. Henrynek segítségre lett volna szüksége, amit a helyi gyülekezet nem tudott megadni. Ezért felvette a kapcsolatot egy halláskárosultakkal foglalkozó kanadai adventista lelkésszel, aki segédanyagokat küldött neki a csoport vezetéséhez. Egy másik gyülekezet pedig meghívta őket az istentiszteleteikre, ahol az előre elkészített jegyzetekből Henry jelbeszéddel közvetített a csoport többi tagjának. A csoport azért imádkozott, hogy találjanak valakit, aki hall, és le tudja fordítani számukra a szolgálatokat. Így találkoztak egy adventista hölgygel, Witness-szel, aki ismerte a jelbeszédet és elvállalta a fordítás szolgálatát, a halláskárosult hívők csoportja pedig egyre gyarapodott. Olyannyira, hogy a Kelet-Afrikai Unió elnöke is felfigyelt rájuk és támogatni kezdte a halláskárosultak misszióját Kenya számos régiójában.

Henry Isten elhívását érezve elhatározta, hogy lelkész lesz, ezért tanulmányait a Kelet-Afrikai Adventista Egyetemen folytatja Baratonban, ahol másik két halláskárosult társával és három halló önkéntessel készülnek a halláskárosultak közti missziószolgálatra Kelet-Afrikában.

Még sok kihívás áll előttük, a források is hiányosak. Kevés a munkás, és kevés halláskárosultnak van lehetősége továbbtanulni. Az egyház fáradzik a halláskárosult önkéntesek képzésén, akik segíthetnek sorstársaikon. A Kelet-Afrikai Adventista Egyetem fiatalokat képez a szolgálatra, többek között a halláskárosultak missziójára is. A tizenharmadik szombati adomány részben az egyetem munkáját támogatja, hogy minél több ember „hallhasson” Isten szeretetéről.

Szeretet és ítélet: Isten dilemmája (Hóseás)

A lecke rövid áttekintése

ALAPIGE: Hóseás 12:6

A TANULÓ CÉLJA:

Tudni: Ismerjük Isten szövetségi hűségét népe hűtlensége dacára is. Az Istenhez való visszatérés az Ő kezdeményezésére adott válasz, Ő teszi lehetővé, mert csak Ő tud kigyógyítani tévelygésünkből.

Érezni: Isten ismeretének hiánya kárunkra van, az isteni gyógyulás pedig szorosan összefügg azzal, hogy hozzá visszatérünk.

Tenni: Türelmesen várjunk Istenre és igazsággal ápoljuk életünkben a szeretetet!

A TANULMÁNY VÁZLATA:

I. Tudni: Isten hűsége hűtlenségünk ellenében

- A** Hogyan vezet megbánásra Isten jósága és kedvessége?
- B** Miért egyedül kegyelme által térhetünk vissza Istenhez?
- C** Vajon hogyan hatott Hóseásra a rábízott üzenet?

II. Érezni: Szeretet, érzelem és ismeret

- A** Hogyan tudatosíthatják bennünk bűneink a gyógyulás szükségességét?
- B** Miért okoz olyan nagy kárt Isten ismeretének hiánya?

III. Tenni: Szeretet és igazság egyensúlya

- A** Miért olyan nehéz nekünk ma, a mi kultúránkban Istenre várni?
- B** Hogyan tarthatjuk fenn az egyensúlyt a szeretet és az igazságosság között?
- C** Vajon a szeretet vagy az igazságosság oldalán jobb tévedni?

Összefoglalás: Isten jellemének és tetteinek helyes ismerete, megértése visszatérésre készíteti az embert, arra, hogy az Ő hűségéről, szeretetéről és igazságosságáról vegye a mintát.

TANULÁSI ÚTMUTATÓ

1. LÉPÉS: MOTIVÁLJ!

Kiemelt ige: Hős 14:2-5

A lelki fejlődés alapja: Isten meg akarja menteni a népét, még akkor is, ha se fel, se el nem ismerik szeretetét. Rá akarja hát ébreszteni őket magatartásuk veszélyeire, illetve szeretetének végtelen és hűséges voltára. Isten a nép férje, akkor is, ha a nép saját vágyait kergeti. A nép hűtlen, a szeretőit hajszolja, Isten azonban mindent megtesz, hogy visszanyerje bizalmát és újra szeretetteljes kapcsolatban legyen vele.

Csak tanítóknak: E heti leckénk azt kívánja megértetni, hogy Isten szeretete minden képzeletet felülmúl (Ef 3:20-21). Semmit nem tehetünk azért, hogy jobban vagy kevésbé szeressen bennünket. Senki és semmi nem választhat el szerelmétől (Róm 8:35-39). Mindazonáltal elválaszthat Isten végtelen szeretetétől a konokságunk, ha bűneinkhez ragaszkodunk, mivel a bűnök érzéketlenné tesznek szeretete iránt, gondoskodása pedig közömbös lesz számunkra. Elutasításunk fájdalmat és bánatot okoz neki, Isten mégis mellénk áll, ha kell. Csak mi mondhatunk neki nemet, csak mi utasíthatjuk el kezdeményezését és gyengéd hívását.

Nyitó feladat: Miután befejezte teológiai tanulmányait az Andrews Egyetemen, Ruimar DePaiva a Csendes-óceáni Palau szigetére költözött családjával, hogy ott missziós szolgálatot folytasson. 2003 decemberében rémes tragédia sújtotta a családot. Egy éjjel betörő osont a házba, majd megtámadta a tizenegy éves Larissont, aki igyekezett védekezni. A dulakodás zajára az apa felébredt és a fia segítségére sietett. Margareth, a felesége is felkelt. A támadó végül egy husággal mindhármukat megölte. Az eseményeket csak Melissa, a házaspár tízéves lánya élte túl, akit a támadó elhurcolt a helyszínről, többször megerőszakolt és fojtogatás után eszméletlen állapotban hagyott magára. Amikor másnap a lány

magához tért egy árokban, az erdőben, az országúthoz vonszolta magát, egy autós pedig azonnal kórházba szállította. Ruth DePaiva, Melissa nagymamája, Ruimar anyja harmadnap érkezett Palaura. A temetési szertartáson megtudta, hogy a gyilkos anyja is jelen van. Kihívta, majd hangosan ezt mondta: „Mindketten anyák vagyunk, akik elvesztették a fiukat. Megadtunk nekik minden tőlünk telhetőt, a legjobbat reméltük életükre, a jövőjükre nézve; neveltük őket, ma azonban mindketten tele vagyunk fájdalommal. A DePaiva család nem neheztel a Hirosi családra... Biztos vagyok benne, hogy Justin anyja sokat imádkozott a fiáért, és abban is biztos vagyok, hogy most rettentően fáj a szíve. Imádkozunk érte és Justinért!” Ezt követően a nagymama elment a börtönbe is, meglátogatta a gyilkost, Justin Hirosit. „Két dolgot akarok mondani - szólt. - Szükséged van Jézusra, és én megbocsátok.”

Beszéljük meg:

- ✚ Vajon helyes megbocsátani azt, ami „megbocsáthatatlannak” tűnik? Vitassuk meg az érveket!
- ✚ Mi lenne a reakciónk ilyen esetben?
- ✚ Miért nem a gyengeség jele a megbocsátás, hanem hívói kötelesség?

2. LÉPÉS: FEDEZD FEL!

Csak tanítóknak: *Hóseás próféta könyve 4-14. fejezeteinek fontos témája Isten hűsége és a nép hamissága. A könyv második szakaszát három részre oszthatjuk:*

- 1) Izráel hűtlensége (Hós 4:1 - 6:3)
- 2) Izráel büntetése (Hós 6:4 - 10:15)
- 3) Isten hű szeretete (Hóseás 11-14. fejezet)

BIBLIAKOMMENTÁR

Mint ahogy Izráel életének minden egyes lépésében tapasztalható volt Isten kegyelme, a mi életünkben is az. Kövessük a bibliai részt, majd az alábbi három szempontot vitassuk meg az osztályban!

I. Isten népének nyomorult lelki állapota

(Olvassuk el Hós 4:1-2, 6 verseit az osztályban!)

Figyeljük meg jól, hogyan írja le a szöveg Izráel lelki gyengeségét és istentelenségét! Említsük meg Isten alábbi vádjait! „*Nincs igazság, nincs szeretet*

és nincs istenismeret a földön. Hamisan esküsznek és hazudnak, gyilkolnak, lopnak és paráználkodnak, betörnek, és egyik vérontás a másikat éri” (Hós 4:1-2). „Elvesz a népem, mert ismeret nélkül való... Mivel elfeledkeztl Istened törvényéről” (Hós 4:6). „Discóségüket valami gyalázatosra váltották” (Hós 4:7, az angol NIV szerint). „Mert a paráznaság szelleme megcsalta őket, és parázna módjára elpártoltak Istenüktől” (Hós 4:12, Szent Jeromos kat. ford.). „Az esztelen nép elbukik” (Hós 4:14). „A paráznaság lelke van bennük és nem ismerik az Urat” (Hós 5:4). „Hűségetek olyan, mint... a korán múltó harmat” (Hós 6:4). „Áthágták a szövetséget, hűtlenülül cselekedtek” (Hós 6:7). „Csalárdul cselekszenek, tolvaj tör be a házba, és rabló fosztogat az utcán. És eszükbe se veszik, hogy emlékezem minden gonoszságukra. Körülvették most őket cselekedeteik” (Hós 7:1-2). „Mindnyájan házasságtörők” (Hós 7:4). „Nincs köztük senki, aki hozzám kiáltana” (Hós 7:7). „Izrael ellen saját büszkesége tanúskodik, mivel nem tértek vissza Istenükhöz, az Úrhoz, és mindennek dacára sem keresték őt” (Hós 7:10). „Elpártoltak tőlem” (Hós 7:13, Szent Jeromos kat. ford.). „Nem kiáltanak hozzám szívükből” (Hós 7:14). „Megtérnek, de nem a magasságos Istenhez” (Hós 7:16). „Meggaszték szövetségemet és vétkeztek törvényem ellen” (Hós 8:1). „Izrael elfeledkezett alkotójáról” (Hós 8:14). „Paráznaságoddal elszakadtál Istenedtől” (Hós 9:1). „Olyan utálatossá váltak, mint akit szerettek” (Hós 9:10). „Nem hallgatnak rá [Istenre]” (Hós 9:17). „Gonoszságot szántottatok, álnokságot arattatok” (Hós 10:13). „Efraim azt mondja: Bizony meggazdagodtam, vagyont szereztem magamnak” (Hós 12:8).

Elmélkedjünk: Azt mondhatjuk, hogy Isten népe – mint Hóseás korában Izrael – konokabban utasítja el az Istenhez való visszatérést, mint a pogányok és a hitetlenek. Ennek oka talán abban rejlik, hogy az igazság ismerete és megvallása hamis biztonságtudatot ad, de közben belülről tagadják ennek az igazságnak az életet átformáló hatalmát. A fenti igék szerint miért nem elég ismerni az igazságot (Jézust), hanem át is kell adni magunkat neki?

II. Isten szövetségi hűsége

(Olvassuk el Hós 6:1-3 verseit az osztályban!)

Hóseás próféta csodálatosan szép képet fest Istenről, aki minduntalan keresi a bűnöst, túláradóan gondoskodik szükségleteiről. Vegyük fontolóra az alábbi kijelentéseket: „meg is gyógyít... be is kötöz minket” (Hós 6:1).

„Megelevenít minket... feltámaszt, hogy színe előtt éljünk” (Hós 6:2). „Eljövetele bizonyos, mint a hajnal, és eljön hozzánk, mint az eső, mint a késői eső” (Hós 6:3). „Én tanítottam járni Efraimot, én vettem a karomba őket, de ők nem ismerték el, hogy én gyógyítottam meg őket. Emberi kötelességgel vontam őket, a szeretet kötelességével” (Hós 11:3-4). „Hogyan adnálak oda, Efraim, hogyan szolgáltatnálak ki Izráel?... Mert Isten vagyok én, nem pedig ember, a Szent közöttetek, és én nem haraggal jövök” (Hós 11: 8-9). „Mert én vagyok az Úr, a te Istened Egyiptom földjétől fogva. Nem ismerhetsz más Istent rajtam kívül, és rajtam kívül nincs más szabadító! Én gondoskodtam rólad a pusztában” (Hós 13:4-5). „Meváltom őket a haláltól! Hol van a tövised, ó, halál? Hol a fullánkod, Seol” (Hós 13:14)? „Kigyógyítom őket hűtlenségükből. Szeretem majd őket ingyen kegyelemből, mert elfordult róluk haragom. Olyan leszek Izráelnek, mint a harmat. Virágozni fog, mint a lilium” (Hós 14:5-6).

Elmélkedjünk: A fenti igék együttesen összetett képet tárnak elénk Isten jelleméről. Mit ábrázol ez a kép? Mit árulnak el ezek az igék Istenről?

Beszélgessünk: Kérd meg az osztályod tagjait, hogy mondják el a számukra kedves, Isten szeretetéről és ígéreteiről szóló igéket!

III. Visszatérés az Úrhoz, a mi Istenünkhöz (Olvassuk el Hós 5:15 versét az osztályban!)

Hóseás próféta újra és újra közli Isten hívását: Isten ígéit, amelyekkel az Úr Izráelt szeretné visszahívni magához. Vegyük fontolóra az alábbi fel-szólításokat és kijelentéseket: „keresni fogják az arcomat. Nyomorúságukban keresnek majd engem” (Hós 5:15). „Gyertek, térjünk vissza az Úrhoz” (Hós 6:1). „Ismerjük hát meg... az Urat” (Hós 6:3). „Mert szeretetet kívánok, nem pedig áldozatot, Isten ismeretét inkább, mint égőáldozatot” (Hós 6:6). „Térj hát vissza Istenedhez! Őrizd meg a hűséget és a törvényt, és szüntelenül biz-zál Istenedben” (Hós 12:6)! „Térj vissza hát, Izráel, az Úrhoz, a te Istenedhez, mert elbuktál álnokságod miatt!... Mondjátok neki: Végy el minden álnokságot és fogadj kegyesen” (Hós 14:2-3)!

Beszéljük meg: Miért van az, hogy még Isten népét is jobban érdeklik Isten áldásai, mint az, hogyan követhetik teljes szívből utasításait (lásd Hós 7:14-15)?

3. LÉPÉS: GYAKOROLJ!

Csak tanítóknak: *Hóseás próféta könyve* egy kérdéssel zárul: „*Kicsoda a bölcs?*” A válasz egyszerű: aki felismeri Isten útjait és azokon jár (Hós 14:10). A bölcsesség e meghatározása egyszerű, ám mégis mélyreható. Beszéljük meg az osztályban, miként lesz valaki bölcs, hogy különbséget tudjon tenni jó és rossz között, és azt tudja követni, ami jó és igaz!

Alkalmazás: Isten azt üzeni nekünk Hóseáson keresztül, hogy „*Tőlem származik gyümölcsöd*” (Hós 14:9). Ez Jézus példázatára emlékeztet, ami szerint Jézus a szőlőtő, mi pedig a vesszők. Csak akkor termünk gyümölcsöt, ha benne maradunk (Jn 15:1-17). Alkalmazzuk e kijelentést az életünkre! Hogyan maradhatunk Istenben, hogy gyümölcsstermők legyünk?

4. LÉPÉS: ALKALMAZD!

Csak tanítóknak: Az Isten és népe kapcsolatát szemléltető férj-feleség hasonlat igen gazdag képekben. Mik az előnyei és a hátrányai az ilyen szemléltetéseknek?

Feladat: Hóseás a kultúrájában fellelhető dolgokhoz hasonlítja Isten, hogy ezáltal közelebb hozza Őt a néphez, és így jobban megértsék az Urat (lásd Hós 14:6-9). Bátorítsuk az osztályunk tagjait, hogy gondoljanak olyan XXI. századi képekre, hasonlatokra, fogalmakra, amelyek valóban megszólítják posztmodern társadalmunkat! Legyünk kreatívak! Gondoljunk különösen a fiatalokra! Hogyan mutathatjuk be nekik Isten szépségét? Keressünk énekeket az énekeskönyvünkéből, amelyek Isten hűségéről szólnak; a legtalálóbbat tanuljuk meg kívülről az osztállyal!

REMÉNY ÉS JÖVŐ

Kenya vidéki részein sok szegény család kényszerül illegális fakivágásra és szénkészítésre, hogy legyen mit eladni a városokban. A napi 200 forintnyi bevétel mellett a családok szűkösen élnek, nem is gondolnak arra, hogy az erdőirtás milyen veszélyt jelent Kelet-Afrikában.

Egy tizenkét gyermekes család egyik gyermeke, a 15 éves Felix is így próbálta megteremteni az iskoláztatásához szükséges pénzt. Ez több okból is kockázatos, mert nemcsak az állami öröktől kell tartani, hanem más, felnőtt kitermelőktől is, akik elorozzák a nehezen kivágott fát vagy az abból készült szenet. Felix is pórul járt: a fával együtt a tanulmányai folytatásának reményét is elvesztette.

Az Úr azonban egy könnyebbnek ugyan nem nevezhető, de törvényes utat nyitott számára. Egy rokona elkísérte a falujától 30 kilométerre lévő adventista egyetemre, mondván, hogy egy ilyen nagy helyen biztos akad munka. Épp egy tábor-összejövetel közepébe csöppent. A zavarban lévő fiatalembert néhány hallgató észrevette és barátsággal fogadta. Amikor megtudták, hogy Felix szeret énekelni, meghívták, hogy csatlakozzon a kórushoz és vegyen részt a bibliatanulmányozáson is. Felixben új remény támadt. Alig néhány órája volt a táborban és máris barátokra lelt! Már csak munkát kellett találnia, hogy együtt tanulhasson velük.

Minden alkalmi munkát elvállalt, amit csak talált – takarított, kocsit mosott. Kibérelt egy kis vályogszobát, ahol se áram, se fűtés nem volt, az esős időszakban pedig beázott. Felix nem sokat tudott félretenni a pénzéből, de nem adta fel a reményt. Amikor nem dolgozott, kóruspróbákra, bibliakörbe és cserkész-alkalmakra járt. Néhány hónap múlva megkeresztelkedett.

Ahhoz, hogy az egyetemen tudja folytatni tanulmányait, le kellett érettségiznie. Használt tankönyveket vásárolt és éjszakánként gyertyafény mellett tanult. Érettségi után még mindig nem volt pénze a továbbtanuláshoz. Ezért jelentkezett a munka-tanulás programra: egy évet dolgozott, amivel megkereste féléves tandíját. Így indult meg a hosszú úton álma megvalósítása felé: minden ledolgozott év után fél évet tanulhatott. Ma a hallgatói önkormányzat elnökhelyettese, diakónus és cserkészvezető az egyetem gyülekezetében.

A tizenharmadik szombati adomány egy részéből hallgatók és tanárok lakhatási költségeit támogatják a Kelet-Afrikai Adventista Egyetemen.

A szent és igazságos Isten (Jóel)

A lecke rövid áttekintése

ALAPIGE: Jóel 2:11

A TANULÓ CÉLJA:

Tudni: Az Úr napja az ítélet napja, ami vagy kárhozatként, vagy megváltásként élhető meg.

Érezni: Bátorítsuk az embereket, hogy az Úr napját örömteli szabadulásként várják!

Tenni: Igyekezzünk, hogy mások is halljanak Jézus eljövételéről! Segítsünk, hogy elfogadják Őt, beteljenek Szentlélekkel, felkészüljenek!

A TANULMÁNY VÁZLATA:

I. Tudni: Az Úr napja közel van

- A** Mire alapozod, hogy Krisztus eljön?
- B** Mire alapozod az állítást, hogy a második advent közel van?
- C** A hívőknek miért nem kell féltve gondolni erre?

II. Érezni: Az Úr napja rettenetes

- A** Mi az első gondolatunk, amikor meghalljuk, hogy Isten megítél?
- B** Miért fogalmaz Jóel olyan komolysággal, amikor bejelenti az Úr napját?
- C** Milyen érzéseket és magatartást vált ki, hogy aki az Úrhoz kiált, megmenekül?

III. Tenni: A megváltás napja

- A** Miért nem készítheti fel az ember saját magát az Úr eljövételére?
- B** Hogyan készít fel az Úr?
- C** Jóel próféta könyve központjában a teljes szívből való megtérés és a Szentlélek kitöltésének ígérete áll. Miért elég ez ahhoz, hogy az ember megállhasson az Úr napján?

Összefoglalás: Közeleg az Úr napja. Ez a legjelentősebb történelmi pillanat, ami szabadulást hoz azoknak, akik az Úrhoz kiáltanak és akiket az Ő Lelke vezet.

TANULÁSI ÚTMUTATÓ

1. LÉPÉS: MOTIVÁLJ!

Kiemelt igé: Jóel 2:11-17

A lelki fejlődés alapja: Isten valódi megtérésre szólítja fel népét, hogy kihozza őket a lelki válságból. Tudatosítani kell, hogy Isten nem elfogult az ítéletben: kivétel nélkül minden gonoszt elpusztít. Ugyanakkor menedéket nyújt azoknak, akik bizalommal és meggyőződéssel fordulnak hozzá. Isten erős vár, aki felkészíti a benne bízókat arra, hogy rendületlenül megálljanak a világ végső eseményei idején.

Csak tanítóknak: E heti leckénk Jóel üzenetére összpontosít. A próféta a nép általános hitbéli válságának korában élt. A teremtő Isten helyett Baál előtt hajtottak térdet. Jóel próféta a nép figyelmét az egyedül igaz Isten felé fordította, a megújulásra és a lelki reformációra.

Nyitó feladat: Jóel próféta könyvének központjában a megtérésre való felszólítás áll: „Térjetek meg hozzám teljes szívetekből, böjtöléssel, sírással és gyászolással” (Jóel 2:12). Hogyan lehetünk biztosak abban, hogy bűnbánatunk valódi? Mi a különbség az igazi és a hamis megbánás között? Mi az, amit meg kell bánnunk és miért?

Beszéljük meg:

- ☞ Hogyan vezethetik megbánásra a népet a természeti katasztrófák, mint például Jóel idejében a sáskajárás, illetve a földrengések, tűzvészek, árvizek stb.?
- ☞ Hogyan ébresztenek hitet a csapások, válságok az életünkben, vagy hogyan mutatkozik meg hitünk ilyenkor?
- ☞ Mit ért Pál apostol a következő kijelentésen: „*Ki szakíthat el minket Krisztus szeretetétől? Nyomorúság vagy szorongattatás vagy üldözés vagy éhség vagy mezítelenség vagy veszedelem vagy fegyver*” (Róm 8:35)?

Egyeseket elfog a keserűség, ha a fenti igében felsorolt csapásokat tapasztalják. Miért annyira eltérők az ilyen és hasonló nehézségekre adott emberi reakciók?

2. LÉPÉS: FEDEZD FEL!

Csak tanítóknak: A kutatók véleménye eltér, amikor Jóel szolgálatának idejét akarják meghatározni, mivel a könyvben nincs erre való utalás. A történelmi összefüggést tekintve azonban a *Jóel próféta könyvében* leírt helyzetnek leginkább az Aháb, Izráel királya korában tapasztalt nagy hitehagyás felel meg. Ekkor volt igen erőteljes a Baálkultusz, ez indokolta Illés és Elizeus próféta határozott fellépését. Jóel nevének jelentése („az Úr az Isten”) nagyon hasonlít Illés jelentéséhez („az Úr az én Istenem”). Drámai volt a helyzet akkoriban Izráel történelmében, a nép összezavarodott, istentiszteletükbe pogány rítusok elemei is vegyültek. Más szóval, gyökeres változásokra volt szükségük.

BIBLIAKOMMENTÁR

A könyv kulcskifejezése az „*Úr napja*”, ami ötször fordul elő (Jóel 1:15; 2:1, 11, 31; 3:14) ebben a mindössze háromfejezetnyi prófétai könyvben. Ez a nap közeledik, és a próféta sötét jelzőkkel írja le, a kárhozat napjaként. A kárhozat persze a gonoszokat fenyegeti minden nép között – beleértve Izráelt is.

I. Isten cselekszik és valódi megtérésre szólít

(Összegezzük Jóel 1:15; 2:1, 11, 31; 3:14 verseit az osztályban!)

A rovarok okozta csapásnak az ítélet napjáról szóló figyelmeztetésre kellett emlékeztetnie Isten népét. A csapás az Úr napjával azonosított pusztításhoz hasonlítható. A helyi ítéletnek szükségképpen a végítélet napjára kellett irányítania a nép figyelmét, amikor mindenki igazságos ítélet alá kerül, és senki nem lesz előnyösebb helyzetben a másíknál.

Isten felszólítása világos: „*Térjetez meg hozzám!*” Személyes felszólítás ez, amely arra bátorítja a hívőket, hogy egyénileg lépjenek kapcsolatba Istennel. Fontos, hogy ne csak tanításait, törvényeit, igazságát és egy bizonyos életstílust tegyünk magunkévá, hanem közeli, szoros, bensőséges és élő kapcsolatban éljünk az Úrral.

Isten ezt is mondta: „Szíveteket szaggassátok meg, ne a ruháitokat” (Jóel 2:13). A bibliai időkben a gyász jeleként szokás volt megszagatni a ruhát. Isten azonban arra mutat rá, hogy a valódi bánkódás nem a gyász külsőséges ruhaszaggasztásában nyilvánul meg csupán, hanem a „szív” megszaggasztásában. Mintha ezt mondaná: „Gyászotok ne csak a látványos könnyhullatásban és hasonló tettekben nyilvánuljon meg, hanem szívből fakadjon! Legyen őszinte, belülről fakadjon!”

Elmélkedjünk: Mi a gond azzal az elképzeléssel, hogy a nagyobb kegyelem miatt többet kell vétkezni? Miért olyan fontos, hogy Isten pártatlanul ítél?

II. Isten az ítélet napja előtt elküldi Szentlelkét

(Olvassuk el Jóel 2:28-29 verseit az osztályban!)

Az Úr rettenetes napja előtt Isten kitölti Szentlelkét (Jóel 2:28-29) és hatalmas jeleket tesz a természetben (Jóel 2: 30-31), hogy felkészítse népét a végső eseményekre. Jóel biztosít, hogy „megmenekül mindenki, aki segítségül hívja az Úr nevét” (Jóel 2:32). Nem kell hát félnünk a végső eseményektől, mivel a szabadulás hatalmas Istenünk kezében van. Ha Istennel járunk, reménységben élünk, mert aki Istent szereti, az nem fél, figyelme Istenre irányul (Ézs 35:4; Dán 7:22; Jn 5:24; Róm 8:28; 1Jn 2:28; 4:17-18). Minden gondolatunk és tettünk középpontjában Isten álljon (Zsolt 1:1-2; Kol 3:1-4)!

Isten Lelke és az eső fontos szerepet játszik Jóel próféta könyvének képeiben, különösen a 2. fejezet második felében. Szárazság idején szükség van esőre. Ahogy a víz életet hoz a földnek, úgy Isten Lelke is életre kelti a lelki életet. A szárazságot akkor váltja fel Isten áldásainak bősége, amikor a Lélek kiárad a népre (Jn 7:37-39; 10:10).

Jóel 2:23 versének „igazság esője” (Szent Jeromos kat. ford.) egy szójátékot (vagy inkább kettős jelentést) rejt a héber eredetiben. Az itt szereplő héber szó, a *moreh* egyrészt „korai”, vagyis „ősi esőt” jelent, másrészt azt is, hogy „tanító”. A qumrániak ezért várták az „igazság tanítójának” eljövetelét. Csak Jézus Krisztus tanításainak és a Szentléleknek az elfogadásával válhatunk alkalmassá arra, hogy igazságban és lélekben imádjuk Istent; így menekülhetünk meg az ítélet napján.

Beszéljük meg: Miért olyan fontos az életünkben a Szentlélek? Mit jelent az, hogy Isten kitölti Lelkét a népére, hogy beteljünk vele (lásd Ez 36:26-28; Jn 16:7-15; Róm 8:13-17)?

III. Isten megítél minden népet a per völgyében

(Olvassuk el Jóel 2:32 versét az osztályban!)

Jóel próféta könyvében olvasunk a per völgyében zajló utolsó ítéletről. E völgyet más néven Jósafát völgyének is nevezik, a név jelentése pedig „Isten ítélt”. Nem egy földrajzi helyről van szó Palesztinában (nincs akkora völgy, ahol elérne a világ minden népe). Egy jelképes völgyről van szó, ugyanakkor valóságos perről, amelyben Isten az egész világot megítéli. A jelképes névből csodálatosan kiviláglik ez az igazság. Isten kijelenti végső ítéletét, ami leleplezi az emberek döntéseit (Dán 7:9-10, 22, 25-26; Mt 16:27). Isten pere soha nem koncepció per, ítélete pedig nem megalapozatlan.

Beszéljük meg: A legfontosabb kérdés számunkra az, hogy ki áll meg Isten ítéletében és hogyan? Mit jelent az Úr nevét segítségül hívni (Jóel 2:32)?

3. LÉPÉS: GYAKOROLJ!

Csak tanítóknak: **Hogyan telhetünk be Szentlélekkel úgy, hogy nap mint nap részesülünk a Lélek keresztségében?**

Minden őszinte hívó vágya, hogy szoros és valódi kapcsolatban legyen Istennel. Ez a kapcsolat ugyanakkor nem állhat csupán érzelmi alapon. Biblikusnak kell lennie abban az értelemben, hogy az egész személyiségünket érinti: az értelmet, az érzéseket és az akaratot. Hogyan hat a keresztény hit az ember egész személyiségére? Ha összehasonlítást tennénk a keleti vallások és a kereszténység között, mit mondhatunk, mit nyújt a kereszténység, ami hiányzik a keleti vallásokból?

Alkalmazás: Jóel arra szólít mindenkit – felnőttet, gyereket, időst, fiatal - , hogy őszintén térjen meg az Úrhoz, bőjtöl és sírással. Hogyan segíthetik a lelkészek és az egyházi vezetők a gyülekezet tagjait a valódi megbánás tapasztalásában? Milyen szerepe legyen az igazi megújulásban a bőjtnek és az Ige tanulmányozásának? Mi köze a bőjtnek és az igetanulmányozásnak a megbánáshoz?

KERESŐ SZÍV

Stephennek már gyerekkorában is sok kérdése volt Istennel kapcsolatban. Amikor először hallotta a teremtés történetét, figyelte rá, hogy Isten a hetedik napon megnyugodott. Gyülekezetében vasárnap volt az istentisztelet. „Hogyan lehet a vasárnap a hét első és a hetedik napja is?” – tűnődött. Kérdésére nem talált kielégítő magyarázatot.

Középiskolás korában több egyházat is felkeresett, hogy megtalálja az igaz vallást, de mindenütt hiányolt valamit. A szombat kérdése továbbra sem hagyta nyugodni, a Tízparancsolat pedig még inkább erre terelte a figyelmét. Keresztény vezetőktől érdeklődött, akik óvták a szombatünnepelőktől. Olyan híreszteléseket hallott, hogy a szombatünnepelők az ördögöt imádják, emberhúst esznek és vért isznak. Egyszer a kezébe került *A nagy küzdelem* c. könyv. Meggyőződött arról, hogy amit a könyv ír, helytálló. A legközelebbi adventista gyülekezetig 3 órát kellett gyalognia, Stephen mégis elment, hogy megvizsgálja, mi igaz abból, amit hallott, illetve olvasott. Miután meggyőződött arról, hogy az adventisták nem sátánimádók és nemhogy emberhúst nem esznek, de sokan egyáltalán nem fogyasztanak húst, Stephen örömmel vett részt a délutáni bibliaórán.

Szülei nem örültek, amikor eldöntötte, hogy megkeresztelkedik. Stephen más városba költözött, ahol szabadon gyakorolhatta hitét. Bizonyoságtétele nyomán több család is megismerte Krisztust.

Stephen mezőgazdaságtant tanult a helyi iskolában, de amikor hallott a Kelet-Afrikai Adventista Egyetemről, útra kelt Nyugat-Kenyába, hogy beiratkozzon. Mivel nem volt se támogatója, se pénze, hosszú órákat kellett dolgoznia, hogy ki tudja fizetni a tandíját. Kitartása révén hamarosan megkapja a diplomáját. Szeretne hazatérni, hogy hirdesse az evangéliumot. „Hosszú út vezetett el az igazságig – mondja Stephen –, de hálás vagyok Istennek, hogy abba az iskolába vezérelt, ahol Ő áll az első helyen.”

A tizenharmadik szombati adomány egy részével támogathatjuk a Kelet-Afrikai Egyetem szálláslehetőségeinek bővítését, másrészt az általános iskola kialakítását; így még több fiatal szolgálhat Istennek és embertársainak Kelet-Afrikában.

Minden nép Ura (Ámósz)

A lecke rövid áttekintése

ALAPIGE: Ámósz 3:8

A TANULÓ CÉLJA:

Tudni: A prófécia megértése elsősorban nem csupán a jövő eseményeinek ismeretét jelenti, hanem a jelen döntéseiben mutatkozik meg.

Érezni: Isten elítéli a büszkeséget, az igazságtalanságot és az emberiség ellen elkövetett egyéb tetteket.

Tenni: Vegyük komolyan Isten prófétai szavát, hogy felkészüljünk és másokat is elvezessünk az Úrhoz, nehogy reménytelenül elveszetteknek érezzék magukat!

A TANULMÁNY VÁZLATA:

I. Tudni: Az isteni Ige hatalmát

- A** Mi Isten Igéjének elsődleges célja: a felvilágosítás, a tanítás, a figyelemztetés, a bátorítás vagy a felkészítés?
- B** Honnan tudhatjuk, hogy Isten az Ige által szólt a múltban és szól most is?
- C** Miért tárja fel előttünk a jövőt az Úr?

II. Érezni: Isten szólt – Mit jelent ez ránk nézve?

- A** Miért olyan fontos odafigyelni Isten prófétai szavára?
- B** Hogyan beszélhetünk ítélezés nélkül a helytelen magatartásról?

III. Tenni: A prófétai szó fontossága

- A** Hogyan tudjuk megfelelő lelkülettel elítélni a bűnt, ugyanakkor helyes cselekvésre bátorítani az embereket?
- B** Hogyan védhetjük a közösségünkben azokat, akik elnyomást, bántalmazást szenvednek, akik szegények, kiszolgáltatottak?
- C** Gyülekezetünk mivel erősítheti ma a prófétai szolgálatot?

Összefoglalás: Isten prófétai szava nemcsak a múltra és a jövőre nézve tartalmaz információkat, hanem a jelenben is segít döntéseket hozni.

TANULÁSI ÚTMUTATÓ

1. LÉPÉS: MOTIVÁLJ!

Kiemelt ige: Ám 4:12

A lelki fejlődés alapja: Ámósz Istene a jogosság és az igazság Istene. Ez különösen hangsúlyos a mai, az érzelgősség felé is hajló társadalomban, amelyben sokak szerint minden jó, ami jól esik. Az érzelmeknek valóban fontos a szerepe az életünkben, de szükséges, hogy érzéseinket isteni elvek szabályozzák, szabadságot és helyes korlátokat biztosítva, miközben teret kell kapnia az értelemnek is.

Csak tanítóknak: Hangsúlyozni kell Isten igazságosságát, amiről ma eléggé megfeledkeznek. Emeljük ki, hogy Isten szeretete nem lehetne teljes igazsága nélkül. Isten kijelentette: helyre akarja állítani a jogosságot (Ám 3:7), hogy az élet újra büntől mentes legyen.

Nyitó feladat: Romlott világban élünk; az erőszak, a hatalom és a pénz ül a trónon. Rengeteg gyereket, nőt, ártatlan embert bántalmaznak, használnak ki. Kenőpénzzel tömik be az igazság száját. Sokszor szeretnénk keményen megtorolni a bűncselekményeket, a terrortámadásokat, de nem a mi kezünkben van az igazságszolgáltatás. Egyénileg és közösségileg hogyan vehetjük ki a részünket még jobban társadalmunk, munkahelyünk, szomszédságunk harmonikus és békés viszonyainak megteremtésében, fenntartásában és a rászorulóknak védelmezésében? Egyéni szinten mindnyájan kiszolgáltatottnak érezhetjük magunkat, de vajon teljesen védtelenek lennénk a hatalmasok markában? Miért nem igazolható, ha az ember a saját kezébe akarja venni az igazságszolgáltatást, ha bosszút áll?

Beszéljük meg:

- ☞ Miért fontos, hogy Isten előre kijelenti, mit fog tenni? Miért szól ítéletéről?
- ☞ Az ellentmondásos információk és félrevezető tájékoztatások világában hogyan tudhatjuk biztosan, hogy milyen lépéseket tesz Isten közvetlenül Krisztus második eljövetele előtt?

2. LÉPÉS: FEDEZD FEL!

A Kr. e. VIII. századi próféta, Ámósz a Betlehemtől 6 mérföldre és Jeruzsálemtől 11 mérföldre lévő kis faluból, Tékoából származott. Noha

a déli országrészből (Júdából) való volt, Isten az északi királyságba (Izráelbe) küldte a megtérés üzenetét hirdetni. Kérlelte a népet, hogy hagyjanak fel gonoszságukkal. Az északi királyságban általánossá lett a romlottság, olyannyira áthatotta a népet, hogy Ámósz erősítésére Isten elküldött egy másik prófétát is, Hóseást, aki szintén az ítélet, ill. az ellen-séges asszír hadsereg közeledtéről prédikált az északi királyságban. Isten védelme és segítségé nélkül Szamária elesik.

Csak tanítóknak: A tanulmány alapján beszéljünk a környező népek, illetve Izráel országa feletti isteni ítélet különbségéről!

BIBLIAKOMMENTÁR

I. Izráel romlása

(Olvassuk el Ám 3:7 versét az osztályban!)

Izráel lakosai életében mély, alapos változásra volt szükség. A szerető és igazságos Isten kijelentette titkait és terveit Ámósznak és Hóseásnak (Ám 3:7), hogy a népet megtérésre sarkallja. Remélte, hogy hazájuk elkerülhetetlen vesztével szembesülve a nép majd segítségért kiált hozzá. Politikai, társadalmi és vallási életüket zavar és züllöttség jellemezte. Izráel történelmének számos sötét lapja volt. Hűsz királya közül egy sem követte az Urat. Gonosz volt mindegyik – Jeroboámtól Hóseásig. Tetteik rossznak számítottak az Úr szemében. Egy kivétel sem akadt köztük. Cselszövészek, lázadások, kizsákmányolás, erőszak, megfélemlítés, vesztegetések, tragédiák és kétségbeesés – ez jellemezte az országot. Szemléltetésképpen elég megemlítenünk, hogy hét királyt gyilkoltak meg, egyikük öngyilkos lett, egyet pedig az Úr „vert meg”. Sokatmondó az is, hogy a Bibliában Aháb király és felesége, Jezábel vált a gonoszság jelképeivé. A királyok közül egy sem volt istenfélő, egyikük sem tért meg vagy vitt véghez reformációt. Romlásba vezették a népet. A kárhozát vezérei voltak. Milyen szerencsétlen, szörnyű helyzet! Nem csoda, hogy Isten „erős gyógyszer” küldött nekik, felrázni a konok népet és gátat szabni a gonoszságnak. A történelem tanúsága szerint azonban tudjuk, hogy sajnos a próféták szava sem segített rajtuk.

Elmélkedjünk: Milyen tanulságot vonhatunk le az ószövetségi nép küzdelmeiből, győzelmeiből és kudarcaiból? Mi az, ami különösen alkalmazható ránk nézve?

II. Isten feltárja és leleplezi a valóságot

(Összegezzük Ám 4:4-11 verseit az osztályban!)

Az első két fejezet a népek feletti ítéleteket tartalmazza. Ámós az Izráel közelében élő népekkel kezdi a felsorolást: előbb Arámot (Damaszkuszt), majd a filiszteusok földjét (és annak városait, Gázát, Asdódot, Askelónt, Ekront) említi; majd Tíruszt követően rátér Edom, Ammon és Moáb rokon népeire, ezek után Júdával, a testvér-országgal zárja a sort. Izráel ekkor még biztonságban érezhette magát, mert az ítélet a környező népeket érintette. Ám a próféta Izráelhez fordul és az északi királyság bűneit is sorolja. A könyv hátralevő részében félreérthetetlenül Izráel ellen szól.

A 3. fejezetben hét szónoki kérdés hangzik el (3:3-6). Előtte azonban a próféta figyelmezteti a népet, hogy bár Isten kihozta őket Egyiptomból, bűneiket nem hagyja büntetlenül (2. vers). Mivel „nem tudnak helyesen cselekedni” (10. vers), Isten inti őket, hogy „ellenség veszi körül” a földet és feldúlja azt (11. vers). Kifejező nyelvezettel érzékelteti, hogy az ítélet már a fejük felett lebeg, és Izráel erkölcsi züllöttsége teszi szükségsszerűvé. Az ítéletet nem kerülhetik el; Béthel oltárai (a bálványimádás izráeli központjai) megsemmisülnek.

A 4. fejezetben Isten négyszer kiált fel és mondja el, hogy szigorú büntetései ellenére is a nép konokul kitart a bűnben. A próféta Isten szavát idézi: „*mégsem tértetek vissza hozzám*” (Ám 4:6, 8, 9, 10, 11).

Beszélgjünk meg: Istenünk a kapcsolatok Istene. Szoros közelségre vágyik népével. Hogyan lehet ezt a kapcsolatot ápolni, illetve mi az, ami gyengíti? Beszélgjünk az Istennel és másokkal való kapcsolatépítés gyakorlati lépéseiről!

III. Készülj Istened elé!

(Olvassuk el Ám 4:12 versét az osztályban!)

A Teremtő Isten végül felelősségre vonja Izráelt (Ám 4:13), mivel számadással tartoznak neki. Felelősek döntéseikért. Így szól népéhez: „*Készülj Istened elé, Izráel*” (Ám 4:12)! Isten elé járulni ebben az értelemben nem más, mint felkészülni a küszöbön álló ítéletre. Az 5. fejezetben Isten őszin-

te megtérésre szólítja népét, hogy visszatérjenek hozzá, keressék az Urat és éljenek. A megbánásnak a megváltozott életvitelben is meg kell mutatkoznia, mivel előzőleg „*ürrömmé*” tették „*az ítéletet és földre*” tiporták „*az igazságot*” (Ám 5:7). Ehelyett engedniük kell, hogy „*áradjon a törvény, mint a víz, és az igazság, mint a bővizű patak*” (Ám 5:24).

Elmélkedjünk: Sok bibliai ige a végső remény és helyreállítás napjaként ír Jézus második eljövételéről. Erről az eseményről 1Thessz 4:14-18 és Tit 2:11-14 verseiben is olvashatunk. Mit ír az apostol, és milyen reményt nyújt ez nekünk?

3. LÉPÉS: GYAKOROLJ!

Csak tanítóknak: Tegyük fel az alábbi kérdéseket az osztályunknak, hogy fontolóra vegyük a magatartás, a hit általi megigazulás és az igazságosság kapcsolatát!

Alkalmazás: Hogyan kapcsolódik a hit általi megigazulás tanában a viselkedésbeli változás az igazság követelményeihez? Miért nem lehet megváltásunk alapja az, ha helyesen cselekszünk? Hogyan mutatja ez, hogy Jézus Krisztus kegyelme által üdvözülünk? Miért nem léphetünk be a mennybe jó cselekedeteinkre hivatkozva, miért nem nyerünk üdvösséget érdemeinkre való tekintettel? (Ne feledjük: nem azért teszünk jót, hogy üdvözüljünk, hanem azért igyekszünk helyesen cselekedni, mert megváltást nyertünk!) Mit jelent hagyni, hogy „*áradjon a törvény, mint a víz, és az igazság, mint a bővizű patak*”? Hogyan következik ez be az életünkben? Hogyan segíthetjük a gyülekezetet helyesen cselekedni? Hogyan illeszkedik Mikeás felszólítása: „*igazságot cselekedj*” (6:8) a helyes cselekvés teljes képébe? Mihez köti az igazság cselekvését Mikeás?

4. LÉPÉS: ALKALMAZD!

Csak tanítóknak: Noha Ámósz egy szóval sem említi a *fegyelem* szót, nem nehéz látnunk, hogy ezt hangsúlyozza Isten népének. Hogyan gyakorolhatunk helyes fegyelmet életünkben törvényeskedés és ítélkezés nélkül?

SZORONGATÓ SZÜKSÉGLETEK

A mwanzai klinika már több mint 30 éve nyújt egészségügyi ellátást Észak-Tanzánia nagy régiójában. Százak életét mentették meg és még többen tapasztaltak áldást a klinikán.

A betegek többsége nem adventista, sok esetben még csak nem is keresztény. Ami mégis odavonzza őket, az az alkalmazottak törődése. Mindenkit egyforma gonddal ápolnak, hitre való tekintet nélkül, és mindenki egészségéért külön imádkoznak.

Zachariah súlyos maláriás tünetekkel kereste fel az intézményt, tudta, hogy az állami kórházban túl sok a beteg, így jobb kezelésre számíthat a kis adventista klinikán. „Új reményt kaptam itt. Hálás vagyok, hogy az alkalmazottak beszéltek nekem Jézusról is. Már hiszek Istenben.” Zachariah ugyan még nem adventista, de jó hírért viszi az adventista klinikának és az ott dolgozó gondos személyzetnek.

Bizonyágtévesre azonban nemcsak a gyógyítás kapcsán nyílik lehetőség. Egy nem adventista ápolónőt a személyzet törődése és a betegekért mondott imák ragadtak meg. Azt is észrevette, hogy a szombatok különleges napok a klinikán. Bár ilyenkor nincs betegfelvétel, a betegek mégis el vannak látva, és külön figyelmet fordítanak lelki szükségleteikre. Az ápolónő ezért érdeklődni kezdett az adventista tanítások iránt, és azóta rendszeresen látogatja a klinika lelkésze által vezetett bibliakört.

A Mwanzaban található adventista klinika jelenleg 15 ágygal és 27 fős személyzettel működik, átlag 100 beteget lát el naponta. Ez az egyetlen egészségügyi intézmény a térségben, amely napi 24 órában üzemel. Az észak-tanzániai klinikát hamarosan kibővítik egy nagyobb egységgel. A lakosság együtt örül az adventistákkal e terv miatt, ami eddig is nagy áldást jelentett a tágabb közösségnek. A tizenharmadik szombati adomány egy része a bővítést támogatja, hogy még többen részesüljenek testi-lelki gyógyulásban.

Keressétek az Urat, és éltek! (Ámósz)

A lecke rövid áttekintése

ALAPIGE: Ámósz 5:14

A TANULÓ CÉLJA:

Tudni: Isten a javunkat akarja, ezért ha az Urat és az Ő értékeit keressük, megtaláljuk az életet.

Érezni: A gonosz rombol: elpusztít mindent, ami értelmes és szép. A jótett nemcsak jó érzést szül, de pozitív eredményeket is hoz.

Tenni: Igyekezzünk helyesen rendezni az életünket, Istent komolyan, őszintén keresve!

A TANULMÁNY VÁZLATA:

I. Tudni: Istent keresni

- A** Hogyan keressük az Urat?
- B** Miért mondja Isten a népének, hogy velük lesz? Elvégre már velük van, beszél hozzájuk és megtérésre szólítja őket.
- C** Mit jelent az, hogy Isten az egyházával van?

II. Érezni: Keresni a jót, gyűlölni a rosszat

- A** Hogyan viszonyuljunk a bűnhöz és a bűnönhöz?
- B** Hogyan utasít el a szeretet minden káros dolgot? Hogyan sebezhet és gyógyíthat egyszerre az igaz szeretet?

III. Tenni: A kapcsolat helyreállítása

- A** Hogyan keressük az Urat mindennapi életünkben?
- B** Mi a szerepe hiténekeinknek, szertartásainknak és szokásainknak?
- C** Hogyan óvhatjuk meg magunkat az önámítástól, az Istennel való felszínes kapcsolattól és a hamis biztonságérzettől?

Összefoglalás: Az üres szertartások és a helytelen magatartás (ráadásul az Úr nevére hivatkozva) nem lehet kielégítő és nem eredményez mély kapcsolatot sem Istennel, sem az emberekkel. Isten őszinte keresése és akaratának végzése vezet igazi eredményre.

TANULÁSI ÚTMUTATÓ

1. LÉPÉS: MOTIVÁLJ!

Kiemelt igé: Ám 5:14-15, 18, 21

A lelki fejlődés alapja: Ámósz üzenetének központjában három felszólítás áll: „keresd az Urat”, „szeresd a jót” és „élj” (Ám 5:4, 6, 15) – pedig a prófétát gyakran a kárhozát és ítélet hangjaként emlegetik. Csak az talál rá a gazdag és megelégedést adó életre, aki teljes szívvel az Úrhoz fordul.

Csak tanítóknak: E heti tanulmányunk a felszínes vallás és az Úr napjával kapcsolatos hamis elvárások veszélyeire hívja fel a figyelmet. Ámósz idejében az Úr napjára úgy tekintettek, mint az ellenségek feletti bosszúállás napjára, amikor az ellenség elvész, Isten népe pedig öröklí Isten országát. Ámósz azonban arra figyelmezteti a hívő közösséget, hogy az Úr napja szigorú ítélet a nép felett is, amiért felhagytak a hiteles lelki étellel. Vallásuk csak külsőségekben nyilvánult meg, tele volt szertartásokkal és rituálékkal, amelyekből azonban hiányzott a szívbeli változás és a valódi kapcsolat ereje. Isten elítéli istentiszteleteiket, amiért azokban se szeretet, se igazság nincs (Ám 5:21-27). Ámósz üzenete volt az utolsó kísérlet arra, hogy Isten feltartóztassa Izráelt a rossz úton. Ha nem áll be változás, az északi királyság elvész. Izráel azonban nem hallgatott az Úrra, sem küldötte szavára, így Kr. e. 722-ben, az asszír hódítás idején a tragédia be is következett.

Nyitó feladat: Mi lenne, ha a bibliatanulmányt vagy a prédikációt Ám 5:18 verse alapján így kezdenénk: „Jaj azoknak, akik az Úr második eljövételét várják!” Vagy: „Jaj azoknak, akik gondtalanul és elbizakodottan élnek az egyházban, de a hétköznapiakban elfeledkeznek az Úrról és akaratáról” (Ám 6:1 átírata)! Mi lenne erre a válasz? Mennyire lenne megdöbbentő?

Beszéljük meg:

- ✚ Hogy lehet még a második advent fontos üzenete is kárára a népnek, ha kiforgatják és önző érdekeik szolgálatába állítják ahelyett, hogy a remény üzenetét közvetítené?
- ✚ Mit tehetünk, nehogy az önelégültség, a hamis biztonságérzet és az önzés csapdájába essünk, miközben várjuk Urunk, Jézus Krisztus eljövetelét?

2. LÉPÉS: FEDEZD FEL!

Csak tanítóknak: Ámósz próféta az ókori időkben gyakran alkalmazott kiasztikus (tükrös) szerkezetben írta könyvét.

- A Isten ítélete a népek felett (köztük Júda és Izráel felett is) (Ámósz 1-2. fej.)
- B Isten ítélete Izráel felett (Ámósz 3-4. fej.)
- C Isten felszólítja népét: keressék az Urat és éljenek (Ámósz 5. fej.)
- B' Isten ítélete Izráel felett (Ámósz 6-7. fej.)
- A' Isten igaz ítélete; a végső helyreállítás ígérete (Ámósz 8-9. fej.)

BIBLIAKOMMENTÁR

I. Keressétek az Urat és éltek!

(Olvassuk el Ám 5:6 versét az osztályban!)

Az igazi próféta ismérve, hogy megtérésre szólít (lásd Jóel 2:12-17; Ez 14:6; 18:30-32; 33:11), Keresztelő János, Jézus és az apostolok is ezt tették (Mt 3:2; Mk 1:15; ApCsel 2:38; 3:19; 2Kor 5:20) és Ámósz üzenetét szintén ez jellemzi. Isten szolgájaként az Úrral kötött szövetségre emlékezteti a népet. A szövetség áldásokat és átkokat tartalmaz (3Mózes 26; 5Mózes 27-30). Ámósz felsorolja az átkokat, amelyek fenyegetik a népet, amiért megtörték a szövetséget. Lelki válságukra csak az a megoldás, ha visszatérnek az Úrhoz. Így szól hozzájuk: „Az Urat keressétek és éltek” (Ám 5:6), különben Isten ítélete tűzvészként söpör végig. Semmi nem marad meg. A hamis vallási központok megsemmisülnek, a hitétől eltért nép pedig fogságba kerül (Ám 5:27; 7:17).

Elmélkedjünk: Hogyan segíthetünk hittestvéreinknek meglátni rossz döntéseik és választásaik veszélyes következményeit? Hogyan segíthe-

tünk, hogy keressék az Urat? Ne feledjük, hogy egyedül Isten jósága vezeti megterésre az embereket (Róm 2:4)!

II. Igazi istentisztelet és a hűtlen papság (Olvassuk el Ám 5:21-22 verseit az osztályban!)

Ámósz az igazi istentisztelet fontosságát hangsúlyozza. Az üres formaságok és szertartások elhagyása és az Istenhez fordulás mentheti meg az országot a csapásoktól, tragédiáktól. Isten keményen elítélte a rideg, manipulatív és lélektelen istentiszteleteket: „Gyűlölöm, megvetem ünnepeiteket, nem gyönyörködöm összejöveteleitekben. Még ha égőáldozatokkal áldoztok is nekem, sőt ételáldozataitokkal, nem kedvelem őket” (Ám 5:21-22). A hívő viszonyulása itt a fő kérdés. Az istentisztelet lényege az élő Istennel való kapcsolat őszinte ápolása, nem pedig az előadások, manipulatív módszerek, önhit kegyesség és rutinszerűen végzett szertartások gyakorlása (Ézs 1:11-14; Mik 6:6-7). Isten így folytatja: „Távoztasd el tőlem énekeid zaját, nem akarom hallani hárfáid pengését” (Ám 5:23). A valódi istentisztelet szívből fakad, Isten akaratának készséges követése és a parancsolatok betartása jellemzi. Aki dicsőíteni akarja Istent, annak életét szeretet, igazság és a jogosság töltse be (Ám 5:24; vö. 1Móz 4:7; 5Móz 6:5; 10:12-13; Ézs 1:15-20; Mik 6:8; Jn 4:23).

Hamis istentiszteletre a szeretet, az igazság és a jogosság ellentéte készíti az embereket. A bálványimádó Izráelben az északi királyság déli részén található Béthel volt a hamis vallás központja. Ott állt a király szent helye és az ország temploma (Ám 7:13). Ezt a kultikus helyet, valamint az északi Dán városának kultikus helyét Jeroboám alapította, amikor felrúgta a szövetséget Roboámmal, Salamon fiával. Két aranyborjút csináltatott, az egyiket Béthelben, a másikat pedig Dánban helyezte el (lásd 1Kir 12:26-33). Mindkét helyen oltárokat építtetett, papokat rendelt ki és ünnepeket kiáltott ki. Isten egy meg nem nevezett embere által drasztikus lépésekkel akarta megakadályozni Jeroboámot a hamis istentiszteletek foganatosításában, de hiába (lásd 1Királyok 13. feje.).

Ámósszal erélyesen szembeszállt Béthel papja, Amáziás, ám Isten ítélete sújtotta a hamis papot és családját (Ám 7:10-17).

Elmélkedjünk: Figyeljük meg Ámósz szóhasználatában a „*talán*” kifejezést (Ám 5:15)! Ha keressük is az Urat, ha megbánást tanúsítunk és azt tesszük is, ami helyes és jó, nem érdemelhetjük ki Isten kegyelmét, megváltását. Istent nem lehet kényszeríteni, de mindig kegyelmes a megtört és alázatos szívű emberrel (Ézs 57:15; Mt 8:3; 1Jn 1:9). Ezt nemcsak Ámósz hangsúlyozza, más prófétáknál is olvasunk hasonlót (lásd Jóel 2:14; Jón 3:9; Zof 2:3).

Beszéljük meg: Miért olyan fontos Istennek, hogy vallásunk ne csupán formalitás, kulturális megnyilvánulás legyen, hanem szívből fakadó istenkeresés? Hogyan tölthetjük meg jelentéssel imáinkat, zenéinket, énekeinket és igetanulmányainkat, hogy valós válaszokat találjunk létünk néha kusza kérdéseire?

III. Isten végső helyreállítása

(Összegezzük Ám 9:12-15 verseit az osztályban!)

Ámósz megjövendölte, hogy Isten helyreállítja Dávid leomlott házát (Ám 9:11-14). A 12. vers szerint minden nép része lesz majd Dávid helyreállított királyságának, amelyet az Úr nevééről neveznek (vagyis elfogadja az Urat Istenének). Az Ószövetség görög fordításában, a Septuagintában a hangsúly a hívő maradékon van, köztük értve a pogány híveket is, akik az Úr nevééről neveztetnek és így hozzá tartoznak. A 13-15. versek ígérik Isten népének a fogságból való hazatérését, valamint a nagy nehézségeket átélők helyreállítását. Isten kegyesen megfordítja a drámai helyzetet. Áldást hoz az ítélet után. Ő mindig betartja ígéretét.

Elmélkedjünk: Ámósz prófécijája a 9:11-14 versekben előrejelzi Dávid leomlott házának jövőbeni helyreállítását. Hogyan alkalmazza Péter apostol e prófeciát ApCsel 15:15-17 verseiben a keresztény egyház világszéles missziós küldetésére, arra, hogy minden népnek hirdetik az evangéliumot?

3. LÉPÉS: GYAKOROLJ!

Csak tanítóknak: Isten a múltban csodálatosan közbelépett Izráel érdekében. Sokszor elfeledkezünk azonban arról, hogy Ő minden nép üdvéért is cselekszik. A Bibliában nincs túl sok utalás erre, de Ám 9:7 jó példája a más népekért végzett munkájára. Isten határo-

zottan kijelenti: „*Nem olyanok vagytok-e előttem, Izráel fiai, mint a kúsiták?... Nem én hoztam-e ki Izráelt Egyiptom földjéről, a filiszteusokat Kaftórból, és az arámokat Kirból?*” Figyeljük meg Isten elfogulatlanságát: mindenkit, az egész világot meg akarná menteni és áldani (Ézs 45:22; vö. 1Móz 12:3)!

Alkalmazás: Isten számára minden ember fontos. Azt akarja, hogy mindenki keresse a megváltást. Hogyan mutathatunk rá az egyes ember értékére, illetve Isten maradandó szeretetére mindenki iránt? Forduljunk a mellettünk ülőhöz és beszéljünk Isten gondviseléséről! Beszéljünk úgy Isten gondviseléséről, hogy az emberek ne csak hallják, hanem érez- zék is üzenetünk igazát!

Tenni: Énekeljünk az istentiszteletben az alázat, a hála és az Isten elé járulás helyes módjáról! Beszéljük meg az osztályban, hogyan összpontosíthatna istentiszteletünk még inkább Istenre, nem pedig az emberekre, az emberi tapasztalatokra!

KIFIZETŐDŐ HŰSÉG (PRISCA TÖRTÉNETE)

Tanzániában sok múlik azon, hogy valaki tanulhat-e vagy sem, ezért fontos az iskoláztatás lehetősége. Ez nemcsak az egyéneknek számít, hanem az oktatási intézmények is keményen küzdenek azért, hogy jó besorolást kapjanak, ami viszont a tanulók nemzeti vizsgaeredményeitől függ.

Prisca elmondja, hogy tanárai eleinte nem bánták, ha az adventista diákok szombatonként nem jártak iskolába. A vizsgaév közeledtével azonban változott a helyzet. Nagy lett a nyomás. Néhány adventista tanuló szombatonként eljárt a különórákra, amivel nehezítették a többiek helyzetét. Eleinte az igazgatóhelyettes, aki maga is adventista volt, támogatta a szombaton távolmaradó tanulókat, de amikor az igazgató egyértelműen megtiltotta a hiányzást, a helyettes is megvonta a támogatást. Prisca megdöbbsent. Szüleivel együtt imádkozott bölcsességért, hogy mit tegyen; végül úgy döntöttek, hogy inkább az Istennek engedelmességeknek, mintsem embereknek.

Nem volt könnyű szombaton az istentiszteletre figyelnie, mert gondolatai mindig elkalandoztak: „Vajon mi történik most az iskolában?” Amikor vasárnap nem tudta elérni az iskolatársait, Prisca aggódott, mégis eltökélten ment az iskolába, hogy szembenézzen a következményekkel.

Egyik iskolatársa ezzel fogadta: „Te varázsló vagy, Prisca?” Mint kiderült, a szombati órák elmaradtak, mert az igazgatónak valami közbejött. Prisca nagyon hálás volt Istennek, és bizonyosságot is tett róla. Akik korábban meg sem hallgatták, amikor a hitéről beszélt, most édeklődve figyeltek rá. Egyikük meg is kérdezte: „Hogyan lehetne nekem is olyan hitem, mint neked?” Prisca így válaszolt: „Ha időt szánsz arra, hogy megismerd Istent. Olvasd az Igét és imádkozz!” Később együtt imádkoztak.

Azóta Prisca barátja is jár a gyülekezetbe. Egy év múlva elfogadta Krisztust személyes Megváltójának és megkeresztelkedett. Prisca pedig boldog volt, hogy kitartott a szombat mellett.

Megbocsátó Isten (Jónás)

A lecke rövid áttekintése

ALAPIGE: Jónás 2:9

A TANULÓ CÉLJA:

Tudni: Isteni könyörülettel forduljunk a más hitet vallók vagy másként élők felé!

Érezni: Az a valódi engedelmesség, ha tudatosan alárendeljük magunkat Istennek. Erre Isten jellemének ismerete készítet.

Tenni: Szeretettel, barátsággal viszonyuljunk mindazokhoz, akiknek szüksége van ránk, hiszen Isten mindenki üdvösségét fontosnak tartja.

A TANULMÁNY VÁZLATA:

I. Tudni: Az Úrtól van az üdvösség

- A** Figyeljük meg, hogy Isten üdvössége eléri emberek különböző csoportjait: a prófétát, a tengerészeket, Ninive lakosait. Mit árul ez el Isten egyetemes megmentő szándékáról?
- B** Hogyan könyörül az Úr a bűnös emberen?

II. Érezni: Megbocsátást nyerni és megbocsátani

- A** Miért volt Jónás kérlelhetetlen, noha tapasztalta Isten megbocsátását?
- B** Hogyan szabadulhatunk meg az előítélettől, amikor Krisztusról teszünk bizonyosságot?
- C** Milyen lelkülettel ment végül Ninivébe Jónás? Mit sejtet ez engedelmességéről?

III. Tenni: Isten könyörülete

- A** Hogyan erősíthetjük magunkban a könyörületet a Jónásra jellemző ridegség helyett, amikor tőlünk különböző emberekkel van dolgunk?
- B** Hogyan segíthetjük elő az eltérő kultúrák közötti kapcsolatokban és a faji előítélet jelentkezésekor a helyes magatartást?
- C** Milyen változást hozna a gyülekezetben, otthon és a szomszédságban a könyörület?

Összefoglalás: Isten megmentette a hajósokat, a niniveieket és az engedetlen prófétát is. Könnyörülni akar mindenkin, irgalma elérheti a legmegrögzöttebb bűnöst, felülemelkedik határokon, emberi korlátokon is.

TANULÁSI ÚTMUTATÓ

1. LÉPÉS: MOTIVÁLJ!

Kiemelt ige: Jónás 4. fejezet

A lelki fejlődés alapja: Nem létezik különleges csoport vagy „választott” nép, amely kizárólagosan részesülne Isten kegyelmében; vagyis az isteni megbocsátás mindenki számára elérhető.

Csak tanítóknak: Beszéljük meg, hogy mitől nehéz vagy könnyű a megbocsátás!

A Miami Egyetem egy újabb tanulmánya kimutatta, hogy az embereknek akkor a legkönnyebb megbocsátani, ha két jellemző dolog adott: a) szoros és elkötelezett viszony; b) a vétkes fél egyrészt bocsánatot kér, másrészt igyekszik jóvátenni a hibáját.

Mi van azonban akkor, ha olyanok múltbeli bántó tetteit kellene megbocsátani, akikkel nincs személyes kapcsolatunk, vagy amikor elmarad a bocsánatkérés? Éreztük már, hogy valamit nem lehet megbocsátani; jobb lenne – Jónás szavait idézve – „*meghalnom, mint élnem*” (Jón 4:3)?

Beszéljük meg:

➤ Mitől könnyű és mitől nehéz a megbocsátás? Miért gondoljuk néha a megbocsátást az igazság arculcsapásának? Jónás úgy érezhette, hogy Ninive esetében a rossznak sikerült „megúszni” a büntetést. Miért nem igaz ez végső soron?

2. LÉPÉS: FEDEZD FEL!

BIBLIAKOMMENTÁR

Megebocsátani a megebocsáthatatlant

(Olvassuk el Jón 4:1-3 verseit az osztályban!)

Az izraelita Jónást ellenséges területre küldi Isten, hogy megmentse az Izráellel ellenséges népet az akár megérdemeltnek is mondható ítélettől.

Jónás haragszik, részben azért, mert nem tartja méltónak Ninivét a megbocsátásra. Az Asszír Birodalom egyik fővárosa, Ninive hadi központ volt, az ország pedig katonaállam. A város lakói bizonyára számtalan atrocitást követtek el, és Jónás talán úgy gondolta, hogy most megkapják a magukét.

Jónásnak az ellenség megtérése miatti vegyes érzéseire tekintettel felvetődik a kérdés, hogy hol van a szeretet, a jóság, a kegyelem *Jónás próféta könyvében*? A héber *heszed* szót a magyar fordítás úgy adja vissza, hogy kegyelem (meg nem érdemelt jótétemény), szeretet, illetve jóság. Ez a héber kifejezés áll a zsidó etika középpontjában és vissza-visszatér a Biblia egészében. Bizonyos kortárs zsidó teológusok megfogalmazása szerint a *heszed* a Tóra kezdete és vége (Isten *heszed*-et tanúsít, amikor felöltözteti Ádámot és Évát a bűneset után).

A hétfői tanulmányból kiderül, hogy több tisztelet és megértés szorult a matrózokba Isten iránt, mint Jónásba. Ninive lakói készek megbánni bűneiket, Isten pedig törődik velük. Jónás ezzel szemben haragszik. Bosszankodik Ninive lakóinak bűnbánata és Isten kegyelme miatt. Haragszik: „*mert tudtam, hogy te kegyelmes és irgalmas Isten vagy, késedelmes a haragra, és nagy a kegyelmed, és a gonoszt is megbánod*” (Jón 4:2).

Jónás története Isten csodákkal kikövezett útjairól és természetfeletti tetteiről szól. Arra tanít, hogy fogadjuk nyitottan a csodákat, elvárásaink Istent illetően pedig emelkedjenek felül az emberi tapasztalat és tudomány korlátain! Nincs olyan ember, akit Isten gyógyító kegyelme ne érhetne el. Jónás azonban, a szintén isteni kegyelem által megváltott bűnös nem örül annak, hogy Isten megkegyelmez Ninive lakóinak is. A történet forradalmi tanulsága, hogy Isten kegyelme mindenki felé irányul, ellentétben a „hívóknak” a „hitetlenekkel” szembeni, gyakran szűklátókörű, vakbuzgó viselkedésével.

Ez Isten evangéliumi üzenetének a központi, ám ugyanakkor a legnehezebben elfogadott igazsága. Mindenki nyerhet megbocsátást és megváltást, aki kitarja szívét Isten előtt. Isten szemében nem döntő tényező a faji, a nemzeti hovatartozás, sem a hitvallás; szeretete és a családjába való tartozás lehetősége egyetemes. Ami pedig a legfontosabb: a múltbeli tettek, ha mégoly szegyenletesek és igazágtalanok is, akkor sem

képezhetnek áthatolhatatlan akadályt a bűnbánó szívnek. Nincs olyan akadály, amelyet a töredelmes lélek ne tudna legyőzni. Nincs olyan múlt, amit Isten ne tudna megbocsátani.

Elmélkedjünk: A fenti jó hír fényében vajon miért esik nekünk is nehezünkre a megbocsátás, mint Jónásnak? Ahelyett, hogy elítélnénk Jónást, bátorítsuk az osztályt együttérzésre! Isten profétája, Jónás nagyon is emberi módon fogadta Isten utasítását. Mit árul el Istenről az, hogy megbocsát Izráel ellenségeinek? Hogyan késztet ez a megbocsátásra?

3. LÉPÉS: GYAKOROLJ!

Csak tanítóknak: Nem tudunk sokat Jónásról. Nem ismerjük a körülményeit, amelyek magyarázatot adhatnának érzéseire és viselkedésére. Csak annyi derül ki róla, amennyit könyve négy fejezetében olvasunk. Beszéljessünk e két fontos kérdésről *Jónás próféta könyve nyomán!*

- 1) Miért neheztel Jónás amiatt, hogy Isten megbocsát Ninive lakóinak?
- 2) „*Ne szánjam Ninivét, a nagy várost?*” – teszi fel a kérdést Isten (Jón 4:11). Vonatkoztassuk ezt a kérdést saját korunkra! Képzeljük el, hogy Isten tőlünk kérdezi: „Ne szánjam ...-t?” Ninive helyett gondoljunk olyanokra, akiket ma „gonosz/rossz/bűnös” jelzővel illetnek! Készítsünk az osztályban listát olyan „rossz emberekről”, akiket az újságok és a hírek megneveznek (nemzetközi vagy helyi szinten, politikai téren stb.). Mit érzünk, ha arra gondolunk, hogy ők is részesülhetnek Isten megbocsátásában és kegyelmében?

4. LÉPÉS: ALKALMAZD!

Csak tanítóknak: Mindnyájunknak van mit megbocsátani és van, amiért megbocsátást kell kérnünk. Szóljunk Istenhez imában úgy, mint a legjobb barátunkhoz! Akiben még friss a seb vagy nem múlik a fájdalom, talán még tovább kell küzdenie. Mások már megtalálták az elengedés útját. Fontos, hogy imádkozva járjuk végig ezt az utat. Az alábbi feladat segít előre lépni a megbocsátás terén.

Feladat: 2-5 percig csendben gondoljunk azokra, akiknek nehéz megbocsátani! Majd 2-6 percben imádkozzunk!

Ima a megbocsátásért

Beszélgünk a fájdalomról, amit tapasztalunk/okoztunk; arról, amit ez jelent a saját vagy mások életében!

Kérjük Isten gyógyítását vagy megbocsátását! Aki még nem tudja elengedni fájdalmát/haragját, kérjen erőt hozzá! (Haragunkban vajon nem okozunk fájdalmat másnak? Dühösek vagyunk-e, amiért valaki megbántott?)

Kérjük Isten segítségét, hogy irányítsa figyelmünket valami szépre, jóra! Kérjük, hogy a rosszban is láttassa meg velünk az áldásokat! Gondoljunk Isten ígéretére, miszerint minden a javára van azoknak, akik Istent szeretik, még ha ezt időnként nehéz is meglátni.

TÖBB MINT MUNKA

Laborteknikus vagyok a mwanzai adventista klinikán. Fertőzések és betegségek okait keresem a vérben és egyéb testnedvekben. Szeretem a munkám, és tudom, hogy az orvosi diagnózishoz szükséges feladatot látok el, de az emberekkel való személyes találkozás az, ami értelmet ad a munkámnak.

Egy alkalommal például egy asszonyt kezeltünk, akinek rendszeresen ellenőriznünk kellett a vérképét. Az első vérvétel alkalmával Istenről kezdett kérdezősködni. A kontrollvizsgálatokon folytattuk a beszélgetést, végül meghívtam magamhoz, hogy együtt tanulmányozzuk a Bibliát.

Amikor kinyitottuk a Bibliát, kiderült, hogy nem tud olvasni, én pedig úgy döntöttem, megtanítom. Lassan haladtunk, egy-egy alkalommal csak egy-két verset olvastunk. 6 hónap alatt rengeteget fejlődött és nagy örömet lelte a Biblia önálló olvasásában. Nem sokkal később csatlakozni akart az egyházhoz.

Közben megismertem a családi helyzetét is. A férje elhagyta, mert nem lehetett gyerekük. Munkára volt szüksége, hogy eltarthassa magát. A klinikán érdeklődtem és kiderült, hogy szükségünk van takarító személyzetre. A testvérünk nagyon jó munkát végez és el tudja tartani magát.

A klinika személyzete itt Mwanzaban mindent megtesz az emberek egészségéért, de igyekszünk gondoskodni a többi alapvető és lelki szükségletükről is. Ha elkészül az új kórházi egység, még többre leszünk képesek. Az a munkám, hogy segítsek az embereknek, a szolgálatom miatt viszont igyekszem megismertetni őket a Nagy Orvossal. Ezt minden dolgozó így gondolja az adventista klinikán. Ennél kevesebbet nem is tehetünk, mert amikor dolgozunk, Istennek szolgálunk.

Az Úr népe (Mikeás)

A lecke rövid áttekintése

ALAPIGE: Mikeás 6:8

A TANULÓ CÉLJA:

Tudni: Isten kinyilatkoztatja Igéjében, hogy mi a jó. Olyan bepillantásra van így lehetőségünk, amelyre más úton nem tehetnénk szert. Isten a legjobbat akarja életünkben, ezért adja útmutatásait és törvényeit.

Érezni: Vágyódjunk az Istennel való kapcsolatra, érezzük szeretetét, élvezzük a jelenlétét!

Tenni: Töltsünk időt az Úrral, így jóságát tükrözi majd jellemünk.

A TANULMÁNY VÁZLATA:

I. Tudni: Alázatosan járni az Úrral

- A** Hogyan járhat valaki alázatosan az Úrral?
- B** Miért nehéz irgalmasságot gyakorolni?
- C** Mit jelent helyesen cselekedni?

II. Érezni: Szeressük az irgalmasságot

- A** Mi a különbség az irgalmasság gyakorlása és ennek a szeretete között?
- B** Milyen érzés megbocsátani annak, aki nem érdemli meg?

III. Tenni: Cselekedjünk igazságot

- A** Miért kell Isten népét arra szólítani, hogy igazságot cselekedjen?
- B** Beszélgessünk személyes tapasztalatainkról! Milyen érzés, ha küzdeni kell, hogy meg tudjunk bocsátani valakinek, aki fájdalmat okozott?

Összefoglalás: Mikeás Istenről szól, majd felszólítja a népet, hogy járjanak Istennel, jellemét tükrözzék, vagyis szeressék az irgalmasságot és cselekedjék az igazságot. Csak Istenre figyelve tudjuk példáját követni, tudunk hasonlítani hozzá.

TANULÁSI ÚTMUTATÓ

1. LÉPÉS: MOTIVÁLJ!

Kiemelt ige: Mik 6:8

A lelki fejlődés alapja: Isten megbocsát, irgalmaz és jót tesz. Ha alázattal járunk vele, megtanuljuk szeretni az irgalmasságot, mint ahogy jót cselekedni is. Így tükrözhetjük Isten jellemét.

Csak tanítóknak: Mik 7:18-20 remek összefoglalója a könyv üzenetének. A szakasz a próféta nevének jelentésével („kicsoda olyan, mint az Úr”) indít: „Kicsoda olyan Isten, mint te...?” A várható válasz erre a kérdésre az, hogy „senki”, mert nincs hozzá fogható. Ő az, aki megbocsátja a bűnöket, aki gyönyörködik az együttérzésben és irgalmat akar gyakorolni. Hűsége örök, szereti az irgalmasságot és igazságot cselekszik.

A csodálatos Isten az Ószövetség Istene, persze nincs különbség az Ószövetség és az Újszövetség Istene között. Ezt az erőltetett megkülönböztetést az eretnek Marcion vezette be a Kr. u. II. században, az Ószövetség Istenét kemény, bosszúálló, büntető Istenként mutatva be, aki úgymond nem azonos az Újszövetségben megnyilatkozó könyörülő Istennel, Jézus Krisztussal. Holott az embert megteremtő és Izráelt Egyiptomból az ígért földjére kivezető Isten ugyanaz, mint aki meghalt értünk a Golgotán. „Jézus Krisztus tegnap és ma és örökké ugyanaz” (Zsid 13:8).

Nyitó feladat: Gyakran tévesen értelmezik az Ószövetséget, a háború, a vérontás, a büntetés és az ítélet istenének képzelik az Ószövetség Istenét, miközben figyelmen kívül hagyják az Újszövetségből elének táru-
ló, sokkal szigorúbban igazságot szolgáló istenképet (lásd pl. Mt 23:13-39; 24:51; ApCsel 5:1-11; Jel 14:9-11; 19:17-21). Ugyanakkor a Biblia csak egy Istent ismer, aki maga a szeretet (2Móz 34:6-7; 1Jn 4:16). Szentírás-értelmezésünk sokszor torz és ezért helyreigazításra szorul, nem Isten jellemét kell ennek alávetnünk. Isten a szeretet, az igazság, az igazságosság és a szabadság Istene.

Beszéljük meg:

➤ Melyik a legkifejezőbb ige az e heti leckében, ami a gonosz elleni küzdelemben bátorítja a hívőt?

☞ Milyen jelentősége van Krisztus győzelmének a kereszten, és hogyan segít ez megértenünk, hogy Isten a szeretet és az igazság Istene?

2. LÉPÉS: FEDEZD FEL!

Csak tanítóknak: Mikeás a Kr. e. VIII. században élt (valamikor Kr. e. 750-686 között), Ézsaiás próféta kortársa volt. Üzenete elsősorban nemzedékének szólt, különösen a *maradékra* vonatkozóan. (Ez a kifejezés ötször fordul elő a könyvben – Mik 2:12; 4:7; 5:7, 8; 7:18.)

Kora társadalmáról úgy ír, mintha a posztmodern társadalmat jellemezné (lásd Mik 7:2-6 verseit): nincs istenfélő ember, elterjedt az erőszak és a vérontás. A barátok elárulják egymást, aki jó, azt a túskebekorhoz hasonlítják. Akik pedig hatalmon vannak, vesztegetésre várnak, a bírókat lepénelik, általános a csepszövés, senki nem bízhat a szomszédjában, a barátjában, még a hitvesében sem, a gyerekek szüleik ellen fordulnak stb. Ám Isten üzenetének ereje gyógyulást hozhat e törött kapcsolatokba is.

BIBLIAKOMMENTÁR

I. Mit kíván tőlünk az Úr?

(Olvassuk el Mik 6:8 versét az osztályban!)

A könyv nemcsak ismereteket nyújt; Isten Igéjének hatalmában van változást előidézni olvasóiban. Mikeás igen fontos kérdéseket vet fel. Ha Isten az, aki – vagyis szerető, megbocsátó, irgalmas, együtt érző –, hogyan tudunk vajon a kedvében járni? Hogyan nyerjük el a tetszését? Állatáldozatokkal? Isten nem leli örömét csupán a szertartásokban vagy a vallás külsőséges, formai megnyilatkozásaiban. Ennél többre vágyik. Különleges felajánlásokat, ajándékokat vár? Elsőszülöttünk feláldozását? Semmiképpen! Hogyan közelítsük hát meg? Mik 6:8 verse egyértelmű választ ad: „*Megmondta neked, ó, ember, hogy mi a jó, és mit kíván tőled az Úr: csak azt, hogy igazságot cselekedjél, szeresd az irgalmasságot, és alázatosan járj Isteneddel.*”

Mik 6:8 verse a bibliai etika kiváló példája, a valódi kereszténység bemutatása. Hogy teljes mértékig megértsük, mit mond Isten Mikeás által, nem árt megismernünk a bibliai héber gondolkodás legfontosabb jellemzőjét. A Biblia könyveinek írói általában ok-okozat elven magyaráz-

zák a különböző eseményeket. Szintén ezért haladnak a láthatatlantól a látható felé, a felszíneztől a valóságosig és a külsőtől a belsőig. Ma más-képp gondolkodunk és beszélünk, de a dolgokat mi is valamilyen okra visszavezetve magyarázzuk.

Más szóval, ha meg akarjuk érteni Mikeás valódi mondandóját, a végéről kell kezdenünk az elemzést. A helyes sorrend tehát ez: Először, „járj alázatosan Isteneddel!” Minden további eseménynek, tettnek ez a gyökere, kiindulópontja. Másodsor, „szeresd az irgalmasságot!” Ez az első következmény. Végül pedig, „cselekedj igazságot!” – ami az előbbiekből adódik.

Elmélkedjünk: Hogyan nyerjük el Isten kegyét? Milyen következménye lesz annak, ha az ember alázatosan jár Istennel?

II. Istennel járva

(Olvassuk el 1Móz 5:24 versét az osztályban!)

Szoktuk mondani szerelmes fiatalokra, hogy „együtt járnak”. Ez kifejezi, hogy szívesen töltik együtt az idejüket, meg akarják ismerni egymást, a szeretet összeköti őket. Akit szeretünk, azt hajlamosak vagyunk utánozni. Meghatározó, hogy kinek a példáját követjük. Mindent eldönt, ha Istenhez akarunk hasonlítani szeretetben, kegyességben, megbocsátásban, szolgálatkészségben, együttérzésben és önzetlenségben. Könnyű lelki gőgbe esni, a rövidtávú sikerekre építeni, de ez önámítás és veszélyes. A csalódás nagyon keserű lesz! Ezért hangsúlyozza Mikeás, hogy alázatosan járjunk az Úrral!

Elmélkedjünk: Mit tehetünk, nehogy a mindennapi élet történései és gondjai elvonják a figyelmünket az Istennel való kapcsolatról? Hogyan tudunk Istennel járni munka, beszélgetés, tanulás és szórakozás közben?

III. Szeressük az irgalmasságot és cselekedjük az igazságot!

(Olvassuk el Mik 6: 8 versét az osztályban!)

Egy dolog irgalmasságot *gyakorolni* és más *szeretni* is az irgalmasság gyakorlását. Szeretnünk kell megbocsátani, nem elég fogcsikorgatva kény-

szeríteni magunkat a megbocsátásra. Szeretnünk is önzetlenül kell, mint ahogy Isten is önzetlenül szeret. Csak Ő adhat erőt az őszinte önfeláldozáshoz. Legyünk Isten csodálatos kegyelmének élő példái! Az irgalmaság szeretete meglepő eredményeket szül.

Csak akkor tudjuk, hogyan kell cselekedni az igazságot, ha alázatosan járunk az Úrral, ha szeretjük az irgalmasságot és az együttérzést; ez az Istennel való bensőséges kapcsolat eredménye. Ha a szeretetet gyakoroljuk, akkor tudunk csak kiállni az igazság és a jogosság mellett, igazságosan élni.

Elmélkedjünk: Mit jelent szeretni az irgalmasságot? Hogyan tudunk megbocsátani és kegyelmezni azoknak, akik minduntalan elkövetik ugyanazt a hibát? Mit jelent igazságot cselekedni?

3. LÉPÉS: GYAKOROLJ!

Csak tanítóknak: Isten minden vétkünket a tenger mélyére veti. Az alábbi történettel szemléltessük ezt, és bátorítsuk osztályunk tagjait a megbocsátásra, hiszen Isten is megbocsát nekünk.

Történet: „A tenger mélyén”

Egy idős ember örömmel olvasta Mik 7:19 versében, hogy Isten a tenger mélyére veti minden bűnünket. „Dicsőség az Úrnak!” - kiáltotta. Hitetlen fiának ez sehogy sem tetszett, ezért vett az apjának egy tudományos enciklopédiát, hogy azt olvassa a Biblia helyett. Egy idő után az apa megint felkiáltott: „Dicsőség az Úrnak!” „Most meg mitől lettél ilyen izgatott?” - kérdezte a fia. „Azt olvasom, hogy a tudósok a legmodernebb eszközökkel sem tudják feltárni az óceánok mélyét. Erről eszembe jutott, hogy a bűneimet már senki nem tudja előhozni!” - felelte.

Beszéljük meg: A megbocsátáson túl hogyan tudjuk *el is felejteni* az ellenünk elkövetett rosszakat? Hogyan viszonyulhatnánk mások hibáihoz mi is úgy, mint Isten?

Tenni: Említsünk néhány esetet a megbocsátásról és az önzetlen szeretetről! Beszélgessünk különféle reakciókról, hangsúlyozva, hogy a megbocsátás isteni tulajdonság!

ISTENHEZ VEZETŐ ÚT

Tanzánia Kenyától délre fekszik, Kelet-Afrikában, az Egyenlítő közelében.

A lakosságnak mintegy fele keresztény, 40% muzulmán, a többi a tradicionális afrikai vallást gyakorolja.

Joseph családja nem keresztény. Ő az általános iskolában találkozott először keresztényekkel és keresztény tanokkal. Leginkább a keresztények imája ragadta meg: úgy szóltak Istenhez, mintha közel lenne hozzájuk, mint egy barát. Titkon elkezdett imádkozni ehhez a Barát Istenhez.

Jó tanuló lévén a tanárai azt tanácsolták az apjának, hogy küldjék el Josephet az adventista középiskolába továbbtanulni. Az apa beleegyezett, de figyelmeztette fiát, nehogy keresztény könyveket olvasson vagy odafigyeljen, amikor a többiek a keresztény Istenről beszélnek. Ám ebben az iskolában igen gyakran esett szó Istenről és a vallásról, így Joseph elkezdte olvasni a Bibliát. Családja vallásában csupán kevés embernek volt saját szent irata és különösebben nem bátorították a hívőket az szent iratok olvasására.

A második év végére Joseph kész volt elfogadni Jézust személyes Megváltójának, adventista akart lenni. Tudta, a családja haragudna rá, ezért nem árulta el nekik, hogy megkeresztelkedett.

Amikor hazament a szünetben, az édesanyja a beszéde alapján rájött, hogy a fiú változáson ment át. Amikor kiderült, hogy keresztény lett, nagyon megharagudott, ki akarta tagadni. Csak Joseph apja maradt higgadt. Remélte, hogy az iskola után majd visszatéríthetik fiukat.

Amikor Joseph a záróvizsgái előtt maláriás lett, imádkozott, hogy Isten segítse meg a vizsgákban. A családjának is bizonyosságot akart tenni Istenről, aki valóban képes segíteni. A vizsgaeredménye kimagasló lett, annak ellenére, hogy a betegsége hátráltatta a tanulásban. Isten azóta is egyre több tapasztalattal áldja meg, amelyekről beszél családjának. Joseph hálás a tanárainak és az osztálytársainak, akik segítettek neki rátalálni Jézusra. Ő is meg akarja ismertetni másokkal Isten szeretetét.

Isten jóságában bízva (Habakuk)

A lecke rövid áttekintése

ALAPIGE: *Habakuk 2:14*

A TANULÓ CÉLJA:

Tudni: Jó dolog az Úrhoz fordulni a nehéz kérdésekkel is, mert így jobban megismerjük Őt.

Érezni: Talán elkésérít, ha körülnézünk, de bátorságot meríthetünk abból, hogy felfelé tekintve mindig van remény.

Tenni: Tanuljuk meg Isten elé vinni minden kérdésünket, érvünket és panaszunkat! Így Isten változtathat magatartásunkon, érzéseinket és érvelésünkön.

A TANULMÁNY VÁZLATA:

I. Tudni: Isten tárt karokkal fogad

- A** Miért fontos nekünk is, hogy nyíltan és őszintén szóljunk Istenhez?
- B** Miért olyan nehéz várni az Úr igazságszolgáltatására?
- C** Mi jobb: embereknek panaszkodni vagy Isten elé tárni, ami a szívünket nyomja?

II. Érezni: Bízni Istenben a válasz késlekedése idején

- A** Hogyan ad erőt és támaszt az Istenbe vetett hit?
- B** Miért olyan fontos megvédeni az igazakat?
- C** Hogyan kerüljük el a csüggedést, amikor az Úr késik a válasszal?

III. Tenni: Nyitottan és őszintén imádkozni

- A** Miért vigyük Isten elé a hiányérzetünket és a bennünket foglalkoztató fogós kérdéseket is?
- B** Hogyan segíthetünk másoknak is kinyílni Isten előtt?
- C** Hogyan segíthetünk a kételkedő hívőknek együtt élni a megválaszolatlan kérdésekkel?

Összefoglalás: Az igazság fontos eleme az életnek, és mindig egyensúlyban kell tartani a szeretettel. Csak úgy maradhat meg az Isten iránti bizalmunk a tragédiák és a késlekedő válaszok között is, ha valóban megismerjük az Úr céljait, ahogy azokat Igéjében kinyilatkoztatta.

TANULÁSI ÚTMUTATÓ

1. LÉPÉS: MOTIVÁLJ!

Kiemelt igé: Hab 3:17-18

A lelki fejlődés alapja: Habakukhoz hasonlóan a mi világunk is megrendült; fájdalom és igazságtalanság jellemzi, amelyben nemcsak Isten létét vonják kétségbe, hanem jellemét is. Hab 3:17-18 versei összegezik a próféta hitbeli küzdelmét. Istenhez fordulva erőt nyer és túllát a jelen körülményein, hittel az Úr jóságába kapaszkodik.

Csak tanítóknak: A nyitó feladatokkal nézzük meg, hogyan járja körbe *Habakuk próféta könyve* a hit-kétség-megújult hit körforgását olyan körülmények között, amelyekben a tapasztaltakat nehéz összeegyeztetni hitbeli meggyőződéseinkkel.

Nyitó feladat: Miben hasonlít, illetve miben tér el Habakuk története Jób történetétől? Hogyan segítenek ezek a történetek megbirkózni a különösen méltánytalan szenvedés igazságtalanságával? Kérjük osztályunk tagjait, hogy aki kész rá, beszéljen valamilyen krízishelyzetről, ezzel téve kézzelfoghatóbbá e heti tanulmányunkat!

2. LÉPÉS: FEDEZD FEL!

Csak tanítóknak: Figyelembe véve heti tanulmányunk tartalmi és szerkezeti vázát, a bibliai beszámoló alábbi elemei segíthetnek elmélyíteni Habakuk történetének lelki tanulságait.

BIBLIAKOMMENTÁR

I. *Habakuk próféta könyve*: Hátere és szerkezete
(Olvassuk el Hab 1:2-4 verseit az osztályban!)

Habakuk próféta a zsidó nép történetének egy válságos korában írta könyvét, amikor a hatalom az asszíroktól a babilóniaiakhoz billent át.

A hódító babiloni sereg Kr. e. 612-ben véget vet az Asszír Birodalom hatalmának az akkori főváros, Ninive lerombolásával. Alig 20 évvel *Habakuk próféta könyvének* megírása után a babiloniak lerombolják Jeruzsálemet is és fogságba hurcolják Júda előkelőseit. Ilyen háttérrel kiált Habakuk az Úrhoz. Az alábbi szerkezetet adja elbeszélésének:

Habakuk első panasza: Miért marad büntetlen Júda gonoszága (Hab 1:2-4)?

Isten válasza: A babiloniak támadása lesz Júda fenyegetése (Hab 1:5-11).

Habakuk második panasza: Hogyan használhatja fel az igaz Isten a gonosz Babilóniát egy igazabb nép fenyegetésére (Hab 1:2; 2:1)?

Isten válasza: Babilónia is megbűnhődik majd, a hívő pedig elnyeri jutalmát (Hab 2:2-20).

Habakuk imája: A múltban már tapasztalt isteni harag és kegyelem megnyilatkozását kéri, majd az Isten iránti bizalom, öröm szavaival zárja énekét (Habakuk 3. fejelet).

Még három alapvető igazságot tanulhatunk Habakuk igen tömör történetéből. Először is, a kétségekkel való küzdelem része lehet a keresztény életnek. Másodsor, Isten nyitott Habakuk kérdéseire (és a mieinkre). Végezetül pedig, a könyv szerkezete is mutatja, hogyan mélyíthetjük el hitünket a kétely pillanataiban.

Elmélkedjünk: Mi *Habakuk próféta könyvének* a háttere? Milyen keretbe foglalja a próféta kérdéseit és vívódásait a könyv szerkezete? Másfelől, Habakuk vívódása hogyan képez keretet a könyv elbeszélésének? Milyen három alapvető igazságot tanít ez az irat?

II. Habakuk panasza és Isten válasza

(Olvassuk el Hab 1:1-4 verseit az osztályban!)

Van valami egyetemes Habakuknak a világ romlottsága miatti panaszában. Ma talán fokozottabban, mint valaha, a gonoszok körülveszik az igazakat, a törvény erőtlensége és nem látni, hogy Isten törődik népe küzdel-

mével (Hab 1:1-4). Habakuk azon tűnődik, hogy Isten vajon miért engedí mindezt. Mintha csak most élne, 2013-ban, nem igaz?

Ha körülnézünk a világban vagy akár csak az életünkben, úgy érezzük, mintha nem lenne ott Isten és az igazság. Habakuk történetéből azonban nemcsak azt tanuljuk meg, hogy Istenhez forduljunk kételyeinkkel és kérdéseinkkel, hanem tanúi leszünk az Úr jelleme kinyilatkoztatásának is. Jól mutatja Isten természetét, hogy megengedi követőjének a kérdések feltevését. Istenünk készséges, tárt karokkal fogad akkor is, ha kérdéseink vannak; kész még bonyolult helyzetben is válaszolni. Isten feleleteiben maradandó lelki tanulság rejlik, ugyanis megerősíti az igazság elveit. Időzítése mindig tökéletes, még ha emberi szemmel késlekedésnek is látjuk.

Habakuk próféta könyve a kétely - számonkérés - Istennel való megbeszélés sorozatát végül Isten hűségének és jóságának elfogadásával zárja. Noha a körülmények mit sem változtak, Habakuk hite diadalmaskodik, és ez arról árulkodik, hogy Isten a szükséglethez mérten ad megértést, válaszol kérdéseinkre. Ugyanakkor azt is mutatja, hogy fogadjunk el az elvárásainktól eltérő válaszokat is.

Elmélkedjünk: Milyen igazságokat tárnak fel Habakuk kérdései Istent illetően?

3. LÉPÉS: GYAKOROLJ!

Csak tanítóknak: Az alábbi kérdések segítenek egyéni és gyülekezeti életünkbe gyakorlati módon beépíteni *Habakuk próféta könyve* igazságainak elemeit.

Beszéljük meg: Hogyan beszéljünk Istennel? Többnyire Ő nem úgy szól hozzánk, mintha mellettünk állna emberként. Mégis, hisszük, hogy szól. Hogyan? Milyen módon tesszük próbára válaszait, meggyőződve isteni eredetükről? Hogyan élhetünk hittel a kusza világban? Tudjuk, hogy amíg van bűn, addig szenvedés is lesz. Mégis, hogyan viszonyuljunk a szenvedéshez? *Habakuk próféta könyvéből* megtudjuk, mit tegyünk, ha gyenge a hitünk, de hogyan fogadjuk erős hittel a szenvedést?

Alkalmazás: Időzzünk el a fenti kérdéseken, akár egymás közt halkán megbeszélve, akár magunkban, csendben. Ki-ki jegyezze le gondolatait, majd szólítsunk fel önként jelentkezőket, hogy olvassák fel, amit írtak! Mely ötletek kivitelezhetőek a gyülekezetben, a csoportban vagy egyénileg? Hogyan lehet ezeket az ötleteket átültetni a gyakorlatba?

4. LÉPÉS: ALKALMAZD!

Csak tanítóknak: Az e heti tanulmányban válaszokat találhatunk az alábbi kérdésekre: 1) Jelen van Isten? 2) Jogosak a döntései? Hogyan tudjuk ezeket felhasználni az Istenbe vetett hitünk, illetve istenismeretünk erősítésére, ha felismerjük e kérdések visszatérő voltát a hívők életében?

Alkalmazás: Korunk embere web-naplót, blogot ír, képeket és videókat készít stb. Hogyan dolgozhatjuk fel a fenti kérdéseket ilyen módon? Írásaink és alkotásaink fókuszpontjába állítva e lelki kérdések önmagunk és Isten jobb megértésére vezethetnek.

A tiszteletteljes párbeszéd hidakat építhet közösségünkben, miközben megmutatkozhat, hogy gondjaink/Habakuk gondjai másoknak is fontosak. Említsünk meg korábbi tagokat, akik kételyeik miatt hagyták el a gyülekezetet! Hogyan tudnánk elérni őket? Hogyan válhatna éppen kétségük, illetve nehéz kérdésekkel való küzdelmük olyan kapocsná, ami ismét a közösséghez vonzaná, nem pedig elidegenítené őket? Hogyan vonhatnánk őket jobban magunkhoz, ha elismerjük, hogy őszintén küzdenek kételyeikkel és valóban szeretnének megbirkózni a nehéznek érzett kérdésekkel?

MEGTALÁLTAM ISTENT

E heti missziós történetünk főszereplője a Kongói Demokratikus Köztársaságból származik. Kereszténynek mondott családba született, de amikor férjhez ment, felvette férje muzulmán hitét, amitől férje halála után sem tért el.

Egy visszatérő álma volt, melyben egy számára ismeretlen férfi Bibliát ad a kezébe és bibliaverset idéz neki. Majd azt álmodta, hogy a fővárosba, Kinshasaba kell mennie. Elmesélte az álmát egy muzulmán barátnőjének, aki azt mondta neki: „Szerintem szólít az Isten; ne állj ellen a szavának!”

Az út előtt mindenét, az imaszövegét, a Korán másolatát és a fejkendőit is elajándékozta. A főbérője a helyi muzulmán közösség imámja volt, aki le akarta beszélni az asszonyt az útról. Ő azonban hajthatatlan maradt.

Leginkább kamasz fia miatt aggódott, akit költözésével kimozdít megszokott közösségéből, az eddig ismert életből. Nagy megkönnyebbülésére azonban a fiú nem ellenkezett. Mint kiderült, már egy ideje ő is hajlott a kereszténység felé, így aztán örült a változásnak.

Az asszony nagybátyjához költöztek, aki, mint azt utóbb megtudták, jó ideje imádkozott értük. Ez azért volt meglepő, mert a férfit vallásához ragaszkodó muzulmánként ismerték. Mégis ez a nagybácsi beszélt nekik először Jézusról, ő tanította meg őket mindarra, amit kezdetben tudtak róla.

Később a húga révén ismerkedett meg az adventizmussal. Eleinte nem akart csatlakozni, nehogy hűtlen legyen nagybátyja hitéhez, hiszen általa ismerte meg Jézust. De egy este ismét álmot kapott. Ezúttal adventisták egy csoportját látta, akik egy hegyre másznak, aminek a tetején imaház állt. Úgy érezte, Isten megint üzent neki: kövesse az igazságot.

Keresztségekor felvette az Eszter nevet, a fia pedig József lett. Azóta Esztert megkereste több muzulmán nő, akikkel korábban egy hitközösségbe járt. Ők is keresztények akartak lenni. Eszter most Isten további útmutatásáért imádkozik, és hálás az adventisták evangelizációjáért, mert így ismerhette meg ő is ezt a hitet.

Az Úr napja (Zofóniás)

A lecke rövid áttekintése

ALAPIGE: Zofóniás 3:12-13, 17

A TANULÓ CÉLJA:

Tudni: Isten ítéletei bemutatják Isten hatalmát minden népnek. A különböző népek tagjai is elismerik Őt.

Érezni: Örüljünk, hogy Isten kinyilvánítja népe iránti szeretetét, megmenti őket, kedvét leli bennük, félelmükre megnyugvást hoz és ujjongva örül nekik.

Tenni: A maradék nép tagjaként bízunk az Úrban, engedelmeskedjünk neki és magasztaljuk Őt, Isten nagy jóságára válaszul keressük mások javát!

A TANULMÁNY VÁZLATA:

I. Tudni: Isten ismerete dicsőítésre készlet

- A** Mutassuk ki Zofóniás próféta könyvéből, hogy Isten mindenkit meg akar váltani!
- B** Hogyan vált ki Isten igazi megismerése őszinte dicsőítést?

II. Érezni: Isten örvendezik és énekel

- A** Mit ébreszt bennünk a tudat, hogy Isten így örül népének?
- B** Hogyan nyugtatják meg gyermeküket a szülők, ha fél, nem sikerül neki valami vagy bajban van? Mennyivel tesz többet Isten az emberi vigasztalásnál? Hogyan enyhíti gyermekei nehézségeit?

III. Tenni: Maradékként erkölcsösen élni

- A** Hogyan tudunk nagyobb magatartásbeli változtatást elérni?
- B** Mit jelent az, hogy a maradék nem cselekszik hamisságot?
- C** Mennyiben lenne más az egyházunk vagy a környezetünk, ha senki nem hazudna, csalna?

Összefoglalás: Az élő Isten minden nép Istene. Mindenkit szeret, és azt akarja, hogy mindenki üdvözljön. Örömet leli abban, ha valaki elfogadja szeretetét, hozzá tér, új emberré válik és magasztalja Őt.

TANULÁSI ÚTMUTATÓ

1. LÉPÉS: MOTIVÁLJ!

Kiemelt igé: Zof 2:11 és 3:12-13, 17

A lelki fejlődés alapja: *Zofóniás próféta könyvéből* az egész világot megítélő, hatalmas Isten képe tárul elénk. Nem csak az Úr napjának eljövételét hirdeti, de azt is elárulja, hogy ki és hogyan állhat meg az ítélet napján. Minden nép tagjai közül tevődik ki a hűségese maradék, akik magasztalják az egyedül igaz Istent.

Csak tanítóknak: E heti tanulmányunk a bírói voltát hangsúlyozza Istennek, aki népét megtérésre szólítja. Isten megtartja, megmenti, örömmel magához öleli a népek és Júda maradékát.

Nyitó feladat: Isten ítélete miatt általában az embereken eluralkodik a félelem. Egy sokat utazó lelkész mindenütt rákérdezett, mit éreznek az emberek az isteni ítélettel kapcsolatban. Tapasztalatait így összegezte: „A különböző nemzetiségű, korú, neveltetésű és politikai környezetben élő emberek egybehangzó válasza a félelem.” Mi jut először eszünkbe, ha azt halljuk, hogy Isten majd megítél?

Ne feledjük, nem azon múlik üdvösségünk, hogy milyen érzést vált ez ki belőlünk, hanem Isten Igéjén! Mivel Isten kijelentette, hogy megtisztít minden tisztátalanságtól, amennyiben megvalljuk bűneinket (1Jn 1:9), támaszra lelhetünk ígéretében. Bizhatunk abban, hogy megmenti a bűnbánókat (Zof 2:3; 3:12-13, 17). Zofóniás nevének jelentése, „Isten elrejt”, ami erőteljes üzenettel bír. Isten elrejt az Úr napján mindazokat, akik benne keresnek menedéket. Megóv, elrejt és megment. Aki csak bíz az Úr nevében, menedéket és megváltást nyer. Ezért nem kell félnünk Isten ítéletétől.

Beszéljük meg: Mi az egyetlen reményünk az isteni ítéletben? Hogyan nyerhető el az üdvösség? Mi köze ennek a kereszthez és Krisztus gólgótai győzelméhez?

2. LÉPÉS: FEDEZD FEL!

Csak tanítóknak: Zofóniás Ezékiás király leszármazottja volt, a Kr. e. VII. században élt, Isten népének lelki, erkölcsi és politikai hanyatlása idején. Valószínűleg ő mozdította elő az utolsó reformot Júdában, Isten

népe között, és ő hatott Jósias királyra is (Kr. e. 641-609), aki ennek következtében reformációt hajtott végre az országban. Jósias idejében találták meg ismét a törvénykönyvet, és ő az az uralkodó, aki mindent az Isten Igéje szerint akar tenni (lásd 2Kir 23:1-25; 2Kron 34:1-33).

BIBLIAKOMMENTÁR

Az „*Úr napja*” kifejezés hétszer fordul elő *Zofóniás próféta könyvében* (Zof 1:7, 8, 14, 18; 2:2, 3), mint rettenetes nap, az Úr haragjának napja, ami közeleg. A maradékról három versben olvasunk Zofóniásnál (Zof 2:7, 9; 3:13). A maradékot az elrejtett és végül megmentett emberek alkotják. Végzetes helyzetben, amikor nincs kiút, csak egy dolgot tehetünk: bűnünket megbánva kérhetjük imában Isten kegyelmét és irgalmát. A töredelmes szívből jövő ima és az aláztos tettek nem maradnak felelet nélkül. Isten szeretettel válaszol. A legszebb és legbátorítóbb kép Istenről Zof 3:17 versében olvasható. Nagyszerűen összegzi, hogyan nyilatkoztatja ki magát Isten a hűséges népnek.

I. Vitéz harcos az Úr

(Olvassuk el 2Móz 15:3 versét az osztályban!)

Isten mellettünk áll. Vitéz harcos, aki megvív ellenfeleinkkel és legyőzi őket. A bűn, a gonoszság, Sátán és minden serege sem tud diadalt aratni Isten népe felett, mert az Úr ad győzelmet; Ő ment meg. Mózes hálaadó énekében nevezi vitéz harcosnak Istent (2Móz 15:3), aki legyőzte az egyiptomi hadsereget, letörve az emberi büszkeséget és arroganciát. Hatalmával eltörli minden támadóját. Mégsem csupán hatalmas fizikai erejével szerez diadalt, hanem erkölcsi ereje, szeretetének ereje által.

Elmélkedjünk: Jézus mellettünk áll. Azért harcol üdvösségünkért, mert nem akar elveszíteni, amikor Sátán ellenünk tör. Milyen fegyvereket használ Sátánnal szemben? Mi teszi Istent győztesse Sátán felett?

II. Az Úr öröme

(Olvassuk el Lk 15:7 versét az osztályban!)

Zofóniás személyes képet fest Istenről. Mintha az Úr így szólna hozzánk: „Lehet, hogy mások megvetnek és nem vesznek komolyan, de én más vagyok. Számomra felbecsülhetetlen értéket jelentesz. Annnyira szeretlek,

hogy az életemet adtam érted. Jobban szeretlek, mint te magadat! Én, az Isten, örülök neked.” Jézus elárulja Isten örömeinek okát: „*Mondom nektek, hogy ugyanígy nagyobb öröm lesz a mennyben egy megtérő bűnösön, mint kilencvenkilenc igaz emberen, akinek nincs szüksége megtérésre*” (Lk 15:7).

Elmélkedjünk: Isten kedvét leli hűséges követőiben. Mit árul el Zofóniás Istenről? Mivel indokolja Jézus Isten irántunk érzett örömét?

III. Az Úr megnyugtató szeretete

(Olvassuk el Zof 3:17 versét az osztályban!)

Zof 3:17 versében azt olvassuk, hogy „*hallgat az ő szerelmében*”, ezt az angol új fordítás úgy adja vissza, hogy „*elcsendesít [vagy megnyugtató] szeretetével*”. Isten úgy szólít meg a szeretet nyelvén, mint ahogy egy szülő nyugtatja megsebesült, síró, féltő vagy csalódott gyermekét, gyengéd simogatással, szavakkal, míg a gyermek meg nem nyugszik karjában. Isten is tudatosítja gyermekeiben, hogy biztonságban vannak szeretetében, ezzel csendesít le.

Elmélkedjünk: Isten mely szavaitól vagy tetteitől érezzük magunkat biztonságban? Hogyan csendesít el bennünket a szeretetével?

IV. Az Úr örvendezik és énekel

(Olvassuk el Jel 15:3 versét az osztályban!)

Az ilyen ének egyik szerepe, hogy kifejezi a szeretetet. Isten is hangot ad szeretetének és örömeinek. Mindenkiről külön énekel. A győzelmet is ki szokták fejezni énekkel (lásd pl. Mózes és a Bárány énekét 1Mózes 49; 2Mózes 15; Jel 15:3).

Elmélkedjünk: Miért részesülünk Isten kegyelmében? Miért nem érdekelhetjük ezt ki?

Beszéljük meg: Miért nincs olyan hely, ahol elrejtőzhetnénk Isten szeme elől?

Zofóniás nem azt mondja, hogy elrejtőzhetünk Istentől vagy az Úr napjától. Ehelyett azt mondja, hogy az Úr napján „*elrejtőzhetünk benne*;

magyarán csak az Úrban elrejtőzve menekülhetünk meg és találhatunk védelmet azon a napon. Nem kell rettegnünk Isten ítéletétől. Ellenkezőleg, bizalmunk és örömünk lehet az üdvösségben Isten ítélete küszöbén, azért, mert elsődleges jelentése szerint Isten ítélete a hívó igazolása, megváltása és szabadulása. Keressük ki és gondoljuk át az osztályban a következő igehelyeket: 1Móz 15:6; Zsolt 76:8-9; Ézs 35:4; Dán 7:22; Jn 5:24; 1Jn 2:28 és 4:17! Irányítsuk csoportunk tagjainak a figyelmét a szerető, megmenteni akaró, kegyelméről biztosító, a büntetésben, kárhozatban vagy romlásban örömét nem lelő Istenre (Ez 18:23, 32)! Hangsúlyozzuk Zof 3:17 versének meghitt képét Istenről! Bontsuk ki a vers mondanivalóját az osztályban, hogy mindenki meglássa Isten szeretetét és szépségét!

3. LÉPÉS: GYAKOROLJ!

Csak tanítóknak: Isten örül népének. Mit tehetünk, hogy csoportunk tagjai nagyobb örömmel viszonyuljanak hittestvéreikhez a gyülekezetben?

Alkalmazás: Olvassuk fel Zof 3:17 versét különböző fordításokból! Beszéljünk a különbségekről, és nézzük meg, hogy az eltérő árnyalatok hogyan gazdagítják Isten jelleméről, szeretetéről alkotott képünket!

4. LÉPÉS: ALKALMAZD!

Csak tanítóknak: Isten énekel népe miatti örömében. Hangsúlyozzuk ki az istentiszteleti énekek fontosságát!

Alkalmazás: Ismerünk olyan éneket, amely Isten népe feletti örömét fejezi ki? Énekeljük el együtt az osztályban! Írjunk egy olyan dalszöveget, ami az ítélettel kapcsolatos reményünket foglalja össze, azt, hogy el vagyunk rejtve Krisztusban!

NŐKET SEGÍTŐ NŐK

Charlotte tanár és Nyugat-Kongóban ő vezeti a női szolgálatokat. Szolgálatá közben lett szívügye az írni-olvasni nem tudó asszonyok sorsa. A faluban élő nők 70%-a ugyanis nem tud sem írni, sem olvasni, márpedig enélkül nem javíthatnak családjuk körülményein. Ám nemcsak saját családjuk, de az egész falu életén is sokat lendít, ha elsajátítják az írást, olvasást, valamint az egyszerű matematikai ismereteket. Így a gyerekeiket jobb életre készíthetik, olvashatják a Bibliát, ami által közelebb vezetetik őket is Krisztushoz.

Charlotte olvasásórákat szervezett az asszonyoknak. Néhány férfi is csatlakozni akart a csoporthoz. Charlotte hetente kétszer tartott ingyen írás-olvasásórákat, és minden héten istentiszteletre is meghívta a tagokat.

Az első évben 50 asszony és 3 férfi jelentkezett, többségük nem adventista.

Az órákat az adventista iskolában tartották és Charlotte az iskolai tananyagból tanított. Önkéntesek segítettek neki a munkában.

Elise az egyik az ott tanuló nőknek. Szerinte abból látni, hogy az adventisták valóban törődnek a közösséggel, hogy minőségi oktatást nyújtanak, méghozzá ingyen. Elise maga is elvégezte a programot, sőt még francia nyelvet is tanult. A tanulmányai közben ismerte meg Krisztust és fogadta el az adventista hitet. Elise férje, aki főiskolát is végzett, örömmel vette, hogy felesége írni-olvasni tanul. Idővel ő is csatlakozott az Adventista Egyházhoz.

„Tanárként arra képezték, hogy írni-olvasni tanítsam az embereket - mondja Charlotte. - A női szolgálatokat vezetőik közül még sokan meg akarják tanulni, hogyan kell ezt tanítani.” A tizenharmadik szombati adomány egy részéből egy központ létesítését támogatják, ahol nőket képeznek ki Isten és a közösségük szolgálatára Kongóban.

Fontossági sorrend (Haggeus)

A lecke rövid áttekintése

ALAPIGE: Haggeus 2:8

A TANULÓ CÉLJA:

Tudni: Isten, a mindenség Teremtője és az áldások forrása készíti tettekre az embert.

Érezni: Merítsünk vigaszt abból, hogy minden Istené, mindenről Ő gondoskodik!

Tenni: Válaszoljunk szeretetére és gondoskodására!

A TANULMÁNY VÁZLATA:

I. Tudni: A kapcsolat Istene

- A** Miért olyan fontos tudni, hogy Isten velünk van?
- B** Milyen jelek mutatják áldásait?
- C** Hogyan erősíthetik Isten iránti bizalmunkat az élet nehézségei, még ha úgy is érezzük, hogy nem áll mellettünk?

II. Érezni: Bátorítás és áldás

- A** Mi volt Isten népe számára a legnagyobb áldás Haggeus próféta korában?
- B** Hogyan fogadnánk, ha megszólítana az Úr, hogy velünk lesz és megáld, amennyiben követjük utasításait?
- C** Miért volt olyan fontos Isten népének tudni, hogy az jön majd el az új templomba, akire minden nép vár?

III. Tenni: A cselekvés Istene

- A** Miért fontos az egység Isten művében?
- B** Személy szerint mennyire vagyunk aktívak a gyülekezetben? Mit tehetnénk még?
- C** Mi lenne, ha a gyülekezet minden tagja igazán hasznosítaná talentumait?

Összefoglalás: Isten biztosítja övéit jelenlétéről és áldásairól. Eljön majd, akire minden nép vár. Hinnünk kell, hogy sorsunk jó kezekben van nála, megvéd a nehézség idején.

TANULÁSI ÚTMUTATÓ

1. LÉPÉS: MOTIVÁLJ!

Kiemelt ige: Hag 1:7-8

A lelki fejlődés alapja: Isten arra bátorítja népét, hogy gondolják át életük fontossági sorrendjét és építsék fel az Úr házát.

Csak tanítóknak: A válságban, amikor a nép váradalma szertefoszlott, Isten elküldte Hageus prófétát, hogy gondolataikat felrázza, cselekvésre készítse őket, felépítsék Isten templomát. E heti tanulmányunk int, hogy gondolkodjunk el életvitelünkről, mindenben Istent helyezzük előtérbe. Legyünk korunk Hageusai! Új Hageusokra van szükség, akik összefogott munkára készítetik Isten népét.

Nyitó feladat: Miért könnyebb az örök értékekkel szemben hétköznapi életünk dolgaira figyelni? Fontossági sorrendünkben miért kerül gyakran hátrébb Isten? Miért könnyebb *pénzt* adni, mint *időt és energiát* fordítani a gyülekezeti feladatokra?

Beszéljük meg: Hogyan dicsőül meg Isten a cselekedeteink által? Mit jelent az, hogy Isten gyönyörködik a népében?

2. LÉPÉS: FEDEZD FEL!

Tanítók részére: Ádám és Éva nem kapott korlátlan uralmat a föld felett. Isten meghatározta számukra azokat a feltételeket és korlátokat, amelyekben belül uralmukat gyakorolhatták. A teremtett világ kizsákmányolása nem tartozik az ember uralkodói jogai közé.

BIBLIAKOMMENTÁR

Összefoglalás: Hageus összesen öt ighirdetést mondott el: négyet az egész gyülekezet előtt, egyet pedig Zorobábel, Júda helytartója és Isten népének vezetője előtt. Szolgálatát nem egészen négy hónapig tartott, Kr. e. 520-ban, az év második felében. Dárius perzsa király uralkodásának

idejében szolgált, akinek a rendeletei sokat lendítettek Isten népének ügyén, mivel engedélyt adott a templom építésének befejezésére (lásd Ezsd 5:1 - 6:14). Hageus minden prédikációjáról tudjuk, hogy mikor mondta el azokat.

A próféta akkor kezdte meg szolgálatát, amikor a nép elcsüggedt. Nagy reményekkel tértek haza a babiloni fogságból (Kr. e. 537-ben), de amikor belekezdtek a templomépitésbe, csüggedés vett erőt rajtuk (lásd Ezsd 4:1-5, 24). Elkeseredésükben abbahagyták a munkát és inkább saját házaikon dolgoztak. Hitük kialudt, már nem bíztak Isten segítségében és vezetésében, pedig ígéretes jövőt szánt nekik az Úr. A válságos évek után Isten elhívta Hageust, hogy üzenetével felrázza a letört népet (Ezsd 5:1-2; 6:14).

I. Az első igehirdetés: Kr. e. 520. augusztus 29.

(Olvassuk el Hag 1:1-12 verseit az osztályban!)

Isten vitába bocsátkozik népével. Kéri őket, hogy gondolkodjanak el életükről, szokásaikról és eddigi munkájuk eredményeiről. Kétszer is elhangzik: „*Jól gondoltátok meg útjaitokat*” (5. és 7. vers)! Isten felszólítja őket, hogy hagyjanak fel a hitetlenséggel és az önző életvitellel, ami miatt bár sokat dolgoztak, mégis keveset mondhattak magukénak. „*Sokat vetettetek, de keveset takarítottok be. Esztek, de nem elégedtek meg. Isztok, de nem részegedtek meg. Ruházkodtok, de nem melegedtek föl. A napszámos is lyukas zacskóba teszi a bérét*” (Hag 1:6). Isten áldása nélkül az élet keserves. Ám Ő uralja a helyzetet és így szól: „*MenjeteK fel a hegyre, hordjátok a fát, és építsétek föl a házat, hogy gyönyörködjem benne, és megdicsőítsem*” (Hag 1:8). A nép ezt példátlanul jól fogadta. Egyöntetűen (vezetők, papok, közemberek) hittel engedelmeskedtek az Úr szavának (lásd Hag 1:12).

Elmélkedjünk: Mi volt a háttérben meghúzódó oka annak, hogy nem boldogultak? Mit parancsolt meg az Úr, hogy a helyzetük jóra forduljon? Mit jelent „meggondolni útjainkat”?

II. A második igehirdetés: Kr. e. 520. szeptember 21.

(Olvassuk el Hag 1:13-15 verseit az osztályban!)

A második üzenet a legrövidebb, mindössze hét szóból áll (a héberben csak négyből): „*Én veletek vagyok! - azt mondja az Úr*” (13. vers). A népnek

mindössze erre az Istentől jövő biztosítékra volt szüksége, arra, hogy velük volt és lesz. Ez Isten mindenre kiterjedő ígérete. Ha népével van, senki nem győzi le őket. Jelenléte mindent biztosít, ami a lelki és a fizikai élethez kell. Ha Isten velünk, kicsoda ellenünk? Senki és semmi nem választhat el Isten szeretetétől (Róm 8:35-39). Így 3 hét lelki megújulás után Isten népe elkezdett dolgozni a Seregek Ura házának építésén (Hag 1:14).

Elmélkedjünk: Mit ölelt fel Isten kijelentése, amikor megígérte népének: „*Én veletek vagyok*”? Mit jelent ez számunkra ma?

III. A harmadik igehirdetés: Kr. e. 520. október 17.

(Olvassuk el Hag 2:1-9 verseit az osztályban!)

Isten bátorságot öntött a vezetőkbe és a népbe, hogy ne a körülményekre tekintsenek, ne hasonlítsák a templomot a híres salamoni templomhoz, mert ugyan a második templom nem volt annyira pompázatos, mégsem lehetett okuk a csüggedésre. „*Légy bátor... legyen bátor az ország egész népe... én veletek vagyok... szövetségre léptem veletek... lelkem közöttetek marad*” (Hag 2:4-5) – biztatta őket az Úr. A munkálatok Isten Lelke segítségével mennek végbe (lásd még Zak 4:6), és a második ház dicsősége nagyobb lesz az első, salamoni templom dicsőségénél (Hag 2:9), mert Jézus Krisztus, a Messiás jelenik meg benne.

Haggeus harmadik prédikációjában találjuk az egyik legszebb messiási proféciát: „*És megindítok minden népet, és eljön, akit minden népek óhajtanak, és megtöltöm e házat dicsőséggel, azt mondja a Seregeknek Ura*” (Hag 2:7). Egyedülálló kifejezés a Bibliában, hogy „*akit minden népek óhajtanak*” – Jézus Krisztust jelöli.

Elmélkedjünk: A fenti vers alapján kapta Ellen G. White Jézus életéről szóló könyve az angol eredetiben a „Korszakok vágya” (*Desire of Ages*) címet. Mi az Krisztusban, amire minden nép vágyódik?

IV. A negyedik prédikáció: Kr. e. 520. december 18.

(Olvassuk el Hag 2:10-19 verseit az osztályban!)

Haggeus két kérdést tesz fel a papoknak. Először azt kérdezi, hogy vajon megszenteli-e a szentelt hús azt, amihez hozzáér (12. vers)? A papok

erre nemleges választ adnak. Azután azt kérdezi, hogy vajon a holttestet érintő ember tisztátalanná teszi-e mindazt, amihez csak hozzáér? Erre igen a válasz. Mit jelentenek e kérdések? A bűn hatása és fertőzése magától megy, ám ha azt akarjuk, hogy valami jó történjen, azért hosszasan kell fáradozni. A gyom is burjánzik a kertben, de ha zöldséget akarunk termelni, dolgoznunk kell érte. Csak Isten tudja megszentelni az ember életét, egyedül Ő a szentség forrása. Ember, tárgy, idő csak akkor lehet szent, ha Istennel van kapcsolatban. Ez az utolsó üzenet, ami az egész népnek szól. „*Jól gondoljátok meg...*” - ismétli meg háromszor az Úr (15., 18. vers), gondolkodásra és alapos figyelemre készítetve a népet, majd megígéri: „*ettől a naptól fogva megáldalak*” (19. vers).

Elmélkedjünk: Mi az oka, hogy ha az ember jót akar tenni, hirtelen akadályokba és nehézségekbe ütközik? Mit árul ez el a bűn jelenlétéről?

V. Az ötödik igehirdetés: Kr. e. 520. december 18.

(Olvassuk el Hag 2:20-23 verseit az osztályban!)

Az utolsó üzenet személyes jellegű, kimondottan Zorobábelnek, Júda helytartójának szól, Isten közbenjárásáról, szándékainak megvalósításáról biztosítja. A helytartó Isten pecsétgyűrűje lesz, ha együttműködik vele; élő példája lesz annak, hogyan mutatkozik meg Isten egy emberi eszköz által. Zorobábel lesz Isten biztositéka és pecsétgyűrűje. Semmi felől nem kell aggódnia. Isten fog érte és általa cselekedni (lásd ennek ellentétét Kóniás király esetében, Jer 22:24). Zorobábel neve Jézus nemzetségi táblázatában is szerepel (Mt 1:12-13).

Elmélkedjünk: Zorobábel Isten „választotta” volt. Mi célból? Mit jelent Isten emberi eszközhöz lenni? Mi a pecsétgyűrű és mire használják? Amikor azt olvassuk, hogy Isten *értünk* és *általunk* munkálkodik, milyen távlatokra utal ez a munkának, amelyben Isten felhasznál?

3. LÉPÉS: GYAKOROLJ!

Csak tanítóknak: Isten meg akarja áldani a népet, de előbb el kell fogadniuk Igéje és Lelke hívását. Figyeljük meg, hogy a Bibliában Isten Szava és Lelke együttesen teremt életet (1Móz 1:1-3; Zsolt 33:6; Ez 37:3-14)!

Alkalmazás: Beszéljük meg, hogy mi a különbség az Isten művében függetlenül, illetve együttműködésben végzett munka között! Hogyan bátoríthatjuk közösségünk tagjait az Isten munkájában való részvételre? Hogyan építhetjük a gyülekezetet fizikai és lelki értelemben?

4. LÉPÉS: ALKALMAZD!

Alkalmazás: Írjunk egy elbeszélést Haggeus vagy Zorobábel szempontjából *Haggeus próféta könyve* alapján! Majd a csoport tagjai olvassák fel vagy adják elő a leírtakat! Írjunk egy képzeletbeli párbeszédet Haggeus és Zakariás között, amire a jeruzsálemi templom építésének idején kerülhetett sor! Válasszuk ki Haggeusnak azt a prédikációját, ami a legtöbbet mond most nekünk! Hogyan alkalmazhatjuk üzenete tanulságait a saját életünkre?

BÁRMI ÁRON

Habamungu szülei keresztények voltak. Nem volt Bibliájuk, ezért az egyébként kíváncsi kisfiú nem járhatott utána a kérdéseknek, amelyek egy-egy bibliai történet után megfogalmazódtak benne. Legnagyobb kincse így aztán az az Újszövetség lett, amit a barátja adott neki, látva érdeklődését.

Egy napon a családot meglátogatta egy adventista lelkész. Az apa kiküldte a gyerekeket játszani, de Habamungu az ablak alól hallgatta, mit mond a lelkész az apjának. Bár szó esett a szombatról, mint a hetedik napról, Habamungunak ekkor a szombat még semmit nem jelentett. Akkor figyelt fel rá, amikor Mt 28:1 versét olvasta: „*Szombat elmúltával, a hét első napjára virradóan...*” Megmutatta a barátainak is a verset, és arra az álláspontra jutottak, hogy eszerint a hetedik nap, a szombat az Úr szent napja.

Eldöntötték, hogy szombaton elmennek az adventista gyülekezetbe. Az iskolából elkérték magukat. Az istentisztelet olyan nagy hatással volt rájuk, hogy elhatározták, legközelebb is elmennek. Habamungu még az édesanyjának is elűjságolta a jó hírt. Idővel az iskolában büntetést kapott, mert szombatonként nem járt órákra. Amikor az apja ezt megtudta, megtiltotta neki, hogy a gyülekezetbe menjen, de ez sem tántorította el a fiút. Az apja még meg is verte. Habamungu azonban rátalált Istenre, és bízott abban, hogy Ő majd gondját viseli. Egy nap az apa hirtelen haragjában meg akarta ölni; Habamungut a szomszéd mentette meg. A gyülekezet egyik tagja vette magához, ő pedig Mt 10:22 versében talált vigaszt. Az apa ezután kitagadta a családból, de a fiú új családra lelt a gyülekezetben.

A város két iskolája kizárta az adventista tanulókat. Olyan nagy volt rajtuk a nyomás, hogy a barátai már nem mertek gyülekezetbe menni. Habamungu azonban kitarzott. Dolgozni kezdett, hogy hozzájáruljon a költségekhez, és 16 évesen megkeresztelkedett. A tagok mind segítettek, a lelkész fizette két éves tandíját a középiskolában, a fiú pedig eldöntötte, hogy ő is Istent akarja szolgálni.

Jelenleg lelkésznek tanul a Lukangai Adventista Egyetemen Kelet-Kongóban. Hálás, mert már néhány rokona is adventista lett. Imádkozik, hogy szülei is elfogadják a számára olyan drága hitet. Imádkozunk, hogy a Lukangai Adventista Egyetem betöltse küldetését a kongói fiatalok között!

Reménységben (Zakariás)

A lelke rövid áttekintése

ALAPIGE: Zakariás 3:10

A TANULÓ CÉLJA:

Tudni: Ha Isten képes nemzetek sorsát irányítani, mennyivel inkább megteheti ezt az egyes emberek életében! Ő ismeri a jövőt.

Érezni: Bizzunk abban, hogy Isten megbocsát és megújítja az életünket! Figyel a lelki vezetőkre, hogy felkészítse őket szolgálatukra.

Tenni: Fogadjuk el, hogy csupán erővel és hatalommal semmit nem vihetünk igazán véghez! Az Úr Lelke hoz változást és éri el azt, amit más nem tehet meg.

A TANULMÁNY VÁZLATA:

I. Tudni: A látomás ereje

- A** Hogyan segít Isten eligazodni a jelenben és a saját életünkben, mivel ismeri a jövőt?
- B** Mi a jelentősége ma Isten múltbeli tetteinek?
- C** A helyes életfelfogás erőt ad. Hogyan értsük ezt?

II. Érezni: Isten megtisztító ereje

- A** Miért kell az egyház vezetőinek is megtisztulni?
- B** Miért csak Isten veheti el a bűneinket?
- C** Hogyan lehetünk biztosak Isten megbocsátásában?

III. Tenni: Lelki erővel élni

- A** Miért érezzük magunkat olyan gyakran gyengének?
- B** Milyen változást hoz Isten Lelke egyéni és gyülekezeti életünkben?
- C** Hogyan adhatjuk át magunkat a Lélek vezetésének, hogy Isten végrehajthassa velünk szándékait?

Összefoglalás: Isten Szava, megbocsátása és Lelke fontos az életünkben. Ezek együttese teszi lehetővé az igaz életet. Az Úr segíteni akarja népét a küzdelmekben, győzelmet akar adni a kísértés és a bűn felett.

TANULÁSI ÚTMUTATÓ

1. LÉPÉS: MOTIVÁLJ!

Kiemelt ige: Zak 4:6

A lelki fejlődés alapja: Isten uralja a történelmet és az egyes emberek életét. Ő az, aki megigazít, megszentel, aki engedelmes, örömteli, erkölcsös életre vezet. **Bátorít:** keressük Őt, hogy erőt nyerjünk akaratának végrehajtásához.

Nyitó feladat: A próféta Isten tekintéllyel felruházott szószólója. Mégis mi a prófétái tekintély alapja? Miért kell komolyan venni a próféták üzenetét?

Beszéljük meg: Isten segítségének és vezetésének ígéretei ellenére miért érezzük magunkat mégis sokszor lelkileg tehetetlennek, gyarlóságaink áldozatának? Hogyan lehet ezen változtatni? Isten azt mondja, hogy műveit nem lehet sem „erővel, sem hatalommal” véghezvinni, hanem csak az Ő Lelke által (Zak 4:6). Mit tudhatunk meg ebből az Úr Lelkének természetéről?

2. LÉPÉS: FEDEZD FEL!

BIBLIAKOMMENTÁR

Zakariás nevének jelentése: „az Úr (meg)emlékezik”. Isten megemlékezik ígéreteiről és teljesíti azokat. Megemlékezik népéről és szenvedéseikről, ismeri bűneiket is és meg akar szabadítani a rossz hatalmától. Elküldi a megígért Magot, aki legyőzi Sátánt (1Móz 3:15); elhozza örök országát, amelynek alapja szeretet, jogosság, igazság és szabadság.

I. Nyolc éjszakai látomás

(Olvassuk el Zak 3:1-10 verseit az osztályban!)

Zakariás próféta könyve első hat fejezetének üzenete egyszerű: ideje újjáépíteni a templomot. Ez volt a fő mondanivalója annak a nyolc látomásnak is, amit Isten Zakariásnak adott, hogy szélesebb távlatból mutassa be a nép helyzetét. Minden egyes látomás során egy újabb érvelést hall a próféta, amely egyre inkább elmélyíti az üzenet értelmét. A látomásokat khiasztikus (tükrös) szerkezetben írta le, vagyis az első az utolsó látomással áll párhuzamban, a második a hetedikkel, a harmadik a hatodikkal, végül középen a negyedik az ötödikkel. A látomáspárok kapcsó-

lódó témákat érintenek, amelyek sorrendje időrendben fordított. Így foglalhatjuk össze tartalmukat:

1. Az első látomásban (Zak 1:7-11) egy vörös lovon ülő alak jelenik meg a mirtuszfák között, mögötte még három másik lovas, akik bejárták a földet és megállapították, hogy mindenütt béke honol (11. vers). Tehát alkalmas az idő Isten művében munkálkodni (ti. az Úr házát építeni), senki nem tartóztathatja fel őket. Isten békét biztosított.
2. A második, a „négy szarv” látomásában (Zak 1:18-21) négy meszterember letöri a szarvakat. Isten meghirdeti a fogság politikai okának végét. A templom építését akadályozó szarvakat letörik.
3. A harmadik látomás a mérőköteles férfiről (Zak 2:1-5), Isten áldásának gazdagságáról szól: *„Én pedig - így szól az Úr - tűzfal leszek körülöttem [Jeruzsálem körül], és megdicsőítem magamat benne”* (5. vers)!
4. A negyedik látomás - Isten megbocsát Jósuának (Zak 3:1-10) - áll a nyolc látomás középpontjában. Sátán vádolja Jósuát, a főpapot, akinek piszkos ruhája a bűn szennyét jelképezi. Ám megparancsolja az „Úr angyala”, aki minden bizonnal Jézus Krisztus a testet öltése előtt, hogy távolítsák el Jósua szennyes ruháját. Így szól a főpaphoz: *„Levettem rólad álnokságodat, és ünnepi ruhába öltöztetlek téged”* (Zak 3:4)! Majd az Úr újra kinevezi Jósuát a templom szolgájának, és egy csodálatos messiási próféciaát mond. Jósua bocsánatot nyer, Isten igaznak nyilvánítja. Ezért tapasztalja a megbocsátás és a megváltás örömét.
5. A Zorobábel felhatalmazásáról (Zak 4:1-14) szóló látomás az ötödik, ami a negyedik látomással együtt Zakariás üzenetének a közepe. Isten Zorobábelre árasztja Lelkét, hogy felépítse a templomot, felhatalmazza akarátának végrehajtására. A látomásban az arany gyertyatartó és az olaj az Úr Lelkének megszentelő munkáját hangsúlyozza. Csak a Szentlélek képes változást hozni és fellendíteni az Úr művét.
6. A hatodik látomás a „repülő irattekercsről” (Zak 5:1-4) azt jelenti, hogy Isten kimérte az átkot, és Ő az, aki megbünteti a hamisságot.
7. A hetedik látomás a véka közepén ülő asszonyról (Zak 5:5-11), a fogság lelki okairól szól. Isten leleplezte a nép bűneit, amelyek miatt a babiloni fogságba kerültek.

8. A nyolcadik, a négy szekérről szóló látomás (Zak 6:1-8), az első látomás ellentéte, mivel e látomás háborúról és zavargásról szól. Ám Isten közbelép, Lelke békét hoz.

Ahhoz, hogy megértsük e látomásokat, látnunk kell, hogy az első négy a következményeket, az utóbbi négy pedig a kiváltó okokat írja le. Tehát fordított sorrendben tanulmányozzuk őket, figyelembe véve kiasztikus (tükrös) szerkezetüket. A nyolcadik látomással kezdjük, majd az elsővel folytatjuk (a háborútól a béke felé haladva); ezt követően jön a hetedik, majd megvizsgáljuk a másodikat (a fogság vallási és politikai okát feltárva); ezek után vesszük sorra a hatodik és a harmadik látomást (az átkoktól és büntetésektől Isten áldásai felé haladva). A középpontban a negyedik és az ötödik látomás áll. Isten előbb felszólítja Zorobábelt a templom építésére, majd megtisztítja Jósua főpapot, hogy szolgálhasson a szentélyben. Az elsőtól az utolsóig azt látjuk, hogy Isten tevékenyen részt vesz a történetekben. Szeretete, kegyelme és igazsága mutatkozik meg és nyer igazolást bennük.

Saját életünkben is előbb tapasztalunk kell a szívünket megérintő isteni szeretetet. Utána nyerünk *bocsánatot, tisztulunk meg*, majd a Szentlélek ereje által *megszentelődünk* és fokozatosan átalakulunk Isten képmására. Isten *képessé tesz* a neki és törvényének való engedelmességre, hogy *bizonyosságai* legyünk és önzetlenül *szolgáljunk* másoknak.

Elmélkedjünk: Miért üzen az Úr látomásokban és álmokban, miért nem közvetlenül szólít meg? Vajon magasabb rendű kommunikációnak tekintjük az előbbit? Indokoljuk meg válaszunkat!

Beszéljük meg: Isten ennyire azonosítja magát népével: „*Aki titeket bánt, a szemem fényét bántja*” (Zak 2:8)! Még milyen bibliai példákat említhetünk Isten/Krisztus és a követői közötti szoros kapcsolatra (lásd pl. Mt 25:40, 45; ApCsel 9:4-5)?

II. Isten helyes cselekvésre bátorít

(Olvassuk el Zak 7: 9-10 verseit az osztályban!)

A hívők látják Istennek a népe érdekében végbevitt tetteit, ezért készttetést és erőt éreznek a helyes cselekvéshez. *Zakariás próféta könyve* 7. és 8. feje-

zetében Isten az erkölcsös életvitelre buzdít: „Így szól a Seregek Ura: Igazságos ítélettel ítéljétek, szeretetet és könyörületességet gyakoroljon mindenki a felebarátjával! Az özvegyet és az árvát, a jövevényt és a szegényt ne zsákmányoljátok ki, és ne gondoljatok gonoszt szívetekben egymás ellen” (Zak 7:9-10). A következő fejezet még jobban kifejti: „Mondjon igazat mindenki a felebarátjának! Igaz és tökéletes ítélettel ítéljétek kapuitokban! Senki se gondoljon szívében gonoszt felebarátja ellen! Ne szeressétek a hamis esküt, mert ez mind olyan dolog, amit gyűlölök – így szól az Úr” (Zak 8:16-17).

A keresztény életelv nem változik. Aki üdvösséget talált, az Istennek akar engedelmeskedni és összhangban kíván élni törvényével. Isten szava szerves része lesz a megváltottak életének.

Elmélkedjünk: Zak 8:20-22 versei szerint sok nép keresi majd a Seregek Urát. Van egy határozott kijelentés az említett igeszakaszban – „Én is megyek” (Zak 8:21) –, ami annak összefüggésében értendő, hogy valaki eldöntötte: Jeruzsálembe megy. Hogyan készíted az ember példája másokat is Isten követésére?

3. LÉPÉS: GYAKOROLJ!

Csak tanítóknak: A bibliai könyveknek alapvetően a Szentlélek a szerzője (2Tim 3:16-17; 2Pt 1:20-21). Hogyan lehetünk vele összhangban, hogy helyesen értelmezzük Igéjét?

Alkalmazás: Tanulmányozzuk a hit általi megigazulás és a hit általi megszentelődés közötti hasonlóságot, illetve a különbségeket! Miért van szükségünk mindkettőre: Krisztus igazságának fehér ruhájára és a Szentlélek olajára?

4. LÉPÉS: ALKALMAZD!

Csak tanítóknak: Beszéljünk a Szentírás olyan tanulmányozásáról, ami révén meghallhatjuk Isten nekünk szóló üzenetét! Hogyan fedezhetjük fel a Biblia időszerű, személyes mondanivalóját?

Alkalmazás: Zakariás próféta könyve a Biblia sok kutatójának nyújtott már vigaszt, bátorítást és békét. Mely szakaszai szólnak leginkább hozzánk? Milyen megoldásokhoz vezetett a Biblia az életünk problémái között?

SZÁRNYAK A REPÜLÉSHEZ

Katungu 4 éves volt, amikor édesanyja meghalt. A tizenkét gyermek eltartása és gondozása meghaladta az apa erejét, ezért különböző rokonokhoz küldte őket. A kislány egy ideig két bátyjával élt, amíg a szomszédban élő adventista család magához nem vette. Ezzel az élete teljesen megváltozott.

Családja nem volt vallásos, de új családjával istentiszteletekre járt, megismerte Istent és megtanult imádkozni. Iskolába is járatták. Katungu pedig segítette otthon: vigyázott a család három kisebb gyermekére és vizet meg fát hordott a főzéshez.

Amikor a család anyagi nehézségekkel küzdött, Katungu még többet vállalt, hogy az iskoláztatása terhét levegye nevelőszülei válláról. Fát vágott, amit a piacra hordott eladni. Volt, hogy míg a többiek iskolába jártak, ő egész évben dolgozott, hogy megkeresse a következő évre való tandíjat. Ám ahelyett, hogy elkeseredett volna, Katungu Istenhez fordult. Erőért és kitartásért imádkozott, hogy ne adja fel a harcot. Isten pedig megjutalmazta kitartásáért: 22 évesen sikerült munka mellett le is érettségiznie.

Katungu azonban nem elégedett meg ennyivel. Az volt az álma, hogy továbbtanul és tanár lesz, ezért folytatta a munkát. Nem volt elég pénze, de ez eddig sem vette el a kedvét. Nevelőanyja is biztatta, hogy kövesse Isten hívását.

Katungu elutazott Lukangába, és munkát vállalt az Adventista Egyetemen. Hónapokon át hosszú órákat dolgozott, mosott, takarított, hogy megkeresse a tandíjra valót. Végre beiratkozott és órákra jár, emellett továbbra is dolgozik, hogy mielőbb meglegyen a tanári képesítése. Tapasztalatáról így beszél: „Isten nem ígér könnyű életet. De tudom, hogy eddig Ő vezetett és továbbra is vezetni fog. Hálás vagyok a családnak, akik megismertettek Jézussal; hálás vagyok a lehetőségért, hogy tanulhatok és itt lehetek a Lukangai Adventista Egyetemen, ahol Isten szárnyakat ad nekem. Úgy érzem, szárnyalni tudnék!”

A tizenharmadik szombati adomány egy része egy új osztálytermi egység kialakítását támogatja a Lukangai Adventista Egyetemen, hogy még több hallgató készülhessen fel Isten szolgálatára.

A menny legdrágább ajándéka (Zakariás)

A lecke rövid áttekintése

ALAPIGE: Zakariás 9:16

A TANULÓ CÉLJA:

Tudni: Jézus Krisztus Isten legfőbb ajándéka az emberiségnek.

Érezni: A messiási prófécia Isten gondoskodását mutatják. Ő rendezi le végleg a bűn problémáját.

Tenni: Erősítsük a hitünket a Messiásban, aki eljött megmenteni az emberiséget, noha ez szenvedéssel járt és a halálát okozta!

A TANULMÁNY VÁZLATA:

I. Tudni: A messiási prófécia bizonyossága

- A** Mit árulnak el a Messiás tetteről különböző elnevezései és életének jelenetei?
- B** Milyen hasonlóságokra bukkanunk, ha összevetjük a Messiás első eljövételére mutató próféciaikat és a másodikkal kapcsolatos váradalmainkat?
- C** Mit jelent az, hogy Isten népe koronaékszerként fog ragyogni Isten kezében?

II. Érezni: Átszegezték értünk

- A** Milyen érzés, hogy a Messiás szenvedett és meghalt a mi életünkért?
- B** Mi történt volna, ha nem jön el Megváltónk, a Messiás?

III. Tenni: Erősítsük hitünket Jézus Krisztusban!

- A** Mivel segíthetünk másoknak is megszeretni Krisztust, ha a Golgotára figyelünk?
- B** Hogyan erősödhet hitünk Krisztusban?

Összefoglalás: Jézus pontosan a megszabott időben jött el, hogy megváltsa azokat, akik hisznek benne. Ez a legnagyobb és leggyönyörűbb történet és a

legfontosabb esemény a világegyetem történelmében. A sorsunk függ attól, hogy milyen a kapcsolatunk a Messiással.

TANULÁSI ÚTMUTATÓ

1. LÉPÉS: MOTIVÁLJ!

Kiemelt ige: Zak 12:10

A lelki fejlődés alapja: Döntő fontosságú a lelki életünkre nézve, hogy személyesen ismerjük Krisztust. Az első eljövételére vonatkozó messiási próféciaik teljesebbé bizonyosságot ad második adventjére nézve. Ennek reménye nélkül nem lenne értelme az életnek. A Jézusba vetett hit és bizalom által nyerhetjük el az örök élet (Jn 17:3).

Csak tanítóknak: *Zakariás próféta könyvének* utolsó fejezeteit (9-14.) általában eszkatológikusnak vagy apokaliptikusnak nevezik. Próféciái a végidőre vonatkoznak. Az utolsó idők Jézus első adventjével kezdődtek (ApCsel 2:17; Zsid 1:1-2; 1Pt 1:20; 4:7; 2Pt 3:3), de az események csúcspontja a második advent lesz. *Zakariás próféta könyvében* olyan messiási próféciaikat találunk, amelyeket az evangélisták Jézus Krisztus életére vonatkoztattak.

Nyitó feladat: Gondolkodjunk el az osztályban az alábbi mondás jelentéséről: „Reménytelen helyzetben reménykedni kell!” Miért fontos reménykedni? Beszéljünk olyan esetekről, amikor a remény segített át egy válságos helyzeten! Mit történik, ha betegek vagy foglyok feladják a reményt? A keresztényekben miért erős a remény?

2. LÉPÉS: FEDEZD FEL!

Csak tanítóknak: Pál apostol három fontos dolgot említ: hit, remény, szeretet (1Kor 13:13). E tanulmányunk a reményt hangsúlyozza. Összpontosítsunk erre és vizsgáljuk meg több szempontból is!

BIBLIAKOMMENTÁR

I. *Zakariás próféta könyvének* hét messiási prófécija

Zakariás messiási próféciai néhol nehezebben érthetőek, ám fő irányvonaluk világos: Krisztus eljön. Érdekes megfigyelni, hogy Ézsaiás és

Zakariás összességében többet mond a Messiás eljöveteléről, mint az Ószövetség többi prófétája együttvéve.

1. Az első messiási prófécia

(Olvassuk el Zak 3:8-9 verseit az osztályban!)

Három messiási nevet találunk ebben a részben (Ézsaiás is említi őket). Az „[Úr] szolgája” (8. vers; Ézsaiás 42., 49., 50., 52., 53. fej.); a „Csetete” (8. vers; Ézs 4:2); a „kő” (9. vers; Ézs 28:16), amihez egy különleges leírás is társul: a kőre hét szemet és egy feliratot véstek. Később a Messiás eltávolítja a bűnt és megtisztítja a népet. A látomás a biztonság, a béke és a boldogság képével zárul, az emberek élvezik egymás társaságát, mert a Messiás uralkodik (10. vers).

2. A második messiási prófécia

(Olvassuk el Zak 6:12-13 verseit az osztályban!)

Jósua főpap megkoronázása (11. vers) a Messiás előképe. Jézus Krisztus, a Csetete az, akit végül királlyá koronáznak, de aki egyben pap is. Izráelben ezt a két funkciót elválasztották egymástól, egy személy nem tölthette be mindkettőt, csak a Messiásban fonódik össze a két feladat. Ő a pap-király, aki uralkodik népe felett, királyként ül a trónon (lásd Zsoltár 110; Zsidók 7. fej.).

3. A harmadik messiási prófécia

(Olvassuk el Zak 9:9-10 verseit az osztályban!)

A Messiás itt igaz és szelíd Királyként jelenik meg, számárháton ül. A prófécia teljeseését Mt 21:5 és Jn 12:15 közli: az evangélisták Jézus Jeruzsálembe való bevonulására alkalmazták a fenti zakariási próféciát.

4. A negyedik messiási prófécia

(Olvassuk el Zak 10:4 versét az osztályban!)

Júda nemzetségéből származik a Messiás, ez Jézus személyében teljesült. E próféciaiban négy új jelzót olvasunk a Messiásra vonatkozóan. Ő a „szegletkő”, vagyis az alap (lásd Zsolt 118:22; Ézs 28:16; vö. Mt 21:42); a sátor „cövek”, ami az igazságához rögzít, amire aggodalmainkat, terheinket akaszthatjuk (Ézs 22:23); az erőt jelképező „harcúj” (2Móz 15:2-3; Zsolt 7:1; 27:1); és az „előljáró”. Támaszkodhatunk rá!

5. Az ötödik messiási prófécia

(Olvassuk el Zak 11:4-14 verseit az osztályban!)

Ebben a nehéz igeszakaszban a Messiás megvert pásztorként jelenik meg, akire Isten a juhok legeltetését bízta. Nem részletezzük az

igeszakasz bonyolult képeit, csak a 12. és a 13. vers egy-egy kifejezését emeljük ki: „*És harminc ezüstpénzt fizettek béremül*”; „*Elvettem azért a harminc ezüstpénzt, és az Úr házába, a fazekas elé dobtam.*” Az innen származó kifejezéseket olvassuk Mt 27:3, 6-9 verseiben.

6. A hatodik messiási prófécia

(Olvassuk el Zak 12:10-14 verseit az osztályban!)

Azt olvassuk itt a Messiásról (a saját szájába adva e szavakat), hogy Dávid háza és Jeruzsálem lakói „*rám tekintenek, akit átszögeztek, és akit úgy siratnak, ahogyan az egyetlen fiút gyászolják*” (10. vers). Lehangelő kép: a nép feltekint a Messiásra, keservesen siratja, akit átszögeztek. Erre a képre utal János 19:37 (vö. Zsolt 22:16; Ézs 53:5). Jn 3:14-15 hív, hogy hittel nézzünk fel Jézusra (vö. 4Móz 21:9; Ézs 45:22; Zsid 12:2).

7. A hetedik messiási prófécia

(Olvassuk el Zak 13:6-9 verseit az osztályban!)

Az utolsó szakaszban a Messiás ismét pásztorként jelenik meg, az Úr társaként, akire lesújt a kard, így elszéled a nyáj. E prófécia az apostolok megfutamodásában látták teljesedni az evangélisták (Mt 26:31, 56; Mk 14:27, 49-50).

A prófécia, amely szerint a Messiás „*az Olajfák hegyére helyezi a lábát*” (Zak 14:4-5), már túllép Jézus Krisztus első adventjének időkeretén. Krisztus valóban járt az Olajfák hegyén, de e prófécia szerint a hegy kettéválk. Ez a prófécia a második adventen is túlmutat, mert akkor Jézus lába nem érinti a földet (1Thessz 4:16-17). Inkább a harmadik eljövételre vonatkozik a leírás, amikor az ezer év után az Új Jeruzsálem a földre ereszkedik, „*vele együtt minden szentje*” (Zak 14:5). Zak 14:6-9 versei pedig az Új Föld körülményeit mutatják be (lásd Jelenések 21-22. feje.).

Elmélkedjünk: Soroljuk fel Jézus Krisztus neveit *Zakariás próféta könyvéből!* Mit árulnak el Jézusról?

II. A remény, amely meg nem szégyenít

(Olvassuk el Fil 1:20 versét az osztályban!)

Zakariás sajtósággal kifejezéssel él a 9:12 versben: a „*reménység foglyai*”, akik reménykednek ugyan, de nem szabadok; fogolyként még szabadu-

lásra várnak. Várjuk a Jézus Krisztus által alapított jobb világot. A Messiás-Királyba vetett hit hoz végső megoldást a bűn mélyen gyökerező problémájára; Ő az, aki elhozza a kegyelem, majd a dicsőség országát.

Beszéljük meg: Milyen érzés a remény foglyaiként élni? Mit jelent ez a különleges kifejezés?

Melyik bibliai szöveg ébreszt reményt, biztosít Jézus Krisztus második eljövételéről? Melyiket tudjuk fejből idézni? Mondjuk el a számunkra legkedvesebbet!

3. LÉPÉS: GYAKOROLJ!

Alkalmazás: *Zakariás próféta könyvében* hét messiási próféciát találunk. Mit tudhatunk meg belőlük Jézus életéről? A Zakariás által említett helyzetek közül melyeket idézi az Újszövetség? Mi a jelentősége életünkben annak, hogy tudunk e jövődölések teljesedéséről?

Énekeljük el az „Áldott reménység” c. éneket! Milyen érzéseket fogalmaz meg, ill. vált ki?

4. LÉPÉS: ALKALMAZD!

Csak tanítóknak: Milyen szerepe van az imának, ami az első lépcső a Biblia megértése felé? Miért annyira fontos érteni, amit olvasunk?

Alkalmazás: Az Újszövetség *Zakariás próféta könyvét* idézi leggyakrabban az Ószövetségből. A legtöbb erre való hivatkozás az evangéliumokban és *A jelenések könyvében* található, amelyben *Ezékiel próféta könyve* után Zakariástól, majd Dánieltől származik a legtöbb idézet. Keressük ki és olvassuk fel a zakariási utalásokat az Újszövetségből!

KRISZTUS BOLONDJA

Emmanuel balesetet szenvedett és kórházba került, közvetlenül az érettségi előtt. Amíg az osztálytársai a vizsgákra készültek, ő bekötött fejjel feküdt a kórházban. A kilátásai nem voltak kecsegtetőek - tudta, hogy kimagasló vizsgaeredmények nélkül nem folytathatja tanulmányait. Elkeseredésében azt kérdezte magában: „Mit tettem, hogy ezt érdemeltem?”

Mint utólag kiderült, a baleset és a kórházi tartózkodás Isten áldásának bizonyult.

A vizsgái nem sikerültek jól, ezért újra kellett járnia a középiskola utolsó évét, de a régi iskolájában erre nem volt lehetősége. Ekkor találkozott Clementtel, egy adventista fiúval, aki épp az utolsó évben iratkozott volna be egy adventista középiskolába. Emmanuel csatlakozott hozzá.

Emmanuelt a családja eredetileg támogatta, amikor azonban kiderült, hogy a fiú az év során adventista bibliaórákra járt és meg is keresztelkedett, megvonták a támogatást. Jószívú nagyapja volt az, aki az év hátralévő részére befogadta.

A testvérei otthon csúfolták: „Hogy lehettél ilyen bolond? Ha megmaradsz a vallásunkban, sokra viszed, de így nincs jövőd!”

Emmanuelnek kétségei támadtak a család hozzáállása miatt, ezért tanácsot kért az adventista lelkésztől. A lelkész bátorította, és javasolta, hogy a Lukangai Adventista Egyetemen folytassa a tanulmányait, ahol munkával megkeresheti a tandíjat. Meglepő módon ebben apja is támogatta Emmanuelt, és ha a tandíjat nem is állta, az útiköltséget azért kifizette.

A fiú Lukangában csatlakozott a munka-tandíj programhoz, és közben azt kereste, hogy mi lehet Isten terve az életével. Eredetileg közgazdaságtant szeretett volna tanulni, de felismerte Isten vezetését az életében. Már nem bánta az elmulasztott középiskolai évet, mert annak köszönhetően ismerte meg Jézust és talált rá új életcéljára. „A testvéreim szerint bolond vagyok - mondja. - Lehet, hogy így is van: Krisztus bolondja lettem. De imádkozom, hogy egy nap a családom is meglássa: bölcs döntést hoztam, amikor elhatároztam, hogy Istent követem. Minden vágyam, hogy ők is elfogadják Jézust.”

A tizenharmadik szombati adomány részben egy új osztálytermi egység kialakítását támogatja a Lukangai Adventista Egyetemen, hogy még többen tanulhassanak keresztény közegben és ismerhessék meg Jézust, a Megváltót.

Nehogy elfeledjük! (Malakiás)

A lecke rövid áttekintése

ALAPIGE: *Malakiás 1:11*

A TANULÓ CÉLJA:

Tudni: Isten népe iránti elkötelezettsége a történelem végén teljesedő prófétai eseményekben mutatkozik meg igazán.

Érezni: Értékeljük az Úr gazdag áldásait!

Tenni: Élünk felelősségteljes életet, dicsőítsük Isten nagy nevét!

A TANULMÁNY VÁZLATA:

I. Tudni: Isten ragaszkodik népéhez

- A** Mit jelent a mindennapi életünkben az, hogy Isten szereti a népét?
- B** Miért kezd népével újabb és újabb párbeszédet az Úr?

II. Érezni: Értékeljük Isten áldásait!

- A** A tizedfizetés és az adakozás hogyan fejezi ki hálánkat Isten áldásaiért?
- B** Milyen kapcsolat van az életvitelünk és a hitünk között?

III. Tenni: Felelős élet

- A** Hogyan tükrözi a házastársi hűség az Isten iránti hűséget? Miért?
- B** Mivel bátoríthatjuk az embereket az önzetlenségre és a másokkal való törődésre?
- C** Mennyivel lennénk gazdagabbak, ha Isten megkétszerezné azt az összeget, amit a szegényeknek és a rászorulóknak adunk? Miért értékesebb adni, mint kapni vagy megtartani?

Összefoglalás: Isten azért szól népéhez, hogy gyermekei megértsék, mennyire szereti őket, gondja van jólétükre. Az élet minden területén hűséget vár. Külön hangsúlyozza a házastársi hűséget, a szülők és vezetők felelősségét, valamint a tizedfizetést.

TANULÁSI ÚTMUTATÓ

1. LÉPÉS: MOTIVÁLJ!

Kiemelt ige: Mal 1:2

A lelki fejlődés alapja: Isten a szeretetéről biztosítja népét, de ők ezt kétségbe vonják, ezért önző módon, gonoszul élnek. Vagyis lelki életünk és fejlődésünk az Istenről alkotott képünk függvénye. Ha elhisszük, hogy az Úr a legjobbat akarja nekünk, akkor tudjuk teljes bizalommal átadni neki az életünket. Elfogadjuk, hogy mindenben tőle függünk és hálásan követjük. Csak ekkor élhetünk valóban jól.

Csak tanítóknak: E heti tanulmányunk Istennek a népe iránti szeretetére, illetve az Úr napjának eljövetelére összpontosít. Hangsúlyozzuk az osztályban, hogy Isten követőiként fontos helyesen cselekednünk, és közeleg a számonkérés ideje!

Nyitó feladat: Gyakran magától értendőnek vesszük Isten áldásait. Vegyük fontolóra a következőt: Hogyan tudnánk jobban értékelni Istennek azokat az áldásait, amelyekben folyamatosan részesít? Hogyan fejthetnénk ki hálánkat még jobban mindenért?

Beszéljük meg: *Malakiás próféta könyvében* hány kérdést tett fel a nép Istennek? E kérdések bemutatják, hogy mely témákkal foglalkozik könyvében a próféta (lásd Mal 1:2, 6-7; 2:14, 17; 3:7-8, 13). Szenteljünk külön figyelmet Isten válaszaira! Az Úr nekünk is felel, ha összezavarodtunk az élet fontos dolgait illetően. A szerető Isten beszédbe elegyedik népével, noha jogában áll parancsolni és engedelmességet követelni.

Hogyan értsük az alábbi kijelentést: „*Térjetek hozzám, és én is hozzátok térek!*” Ki teszi meg az első lépést? Ki kezdeményez (lásd Mal 3:7)? Figyeljük meg, hogy a népnek azért kell Istenhez térnie, mert Isten szeretettel és kitartóan ezt kéri!

2. LÉPÉS: FEDEZD FEL!

BIBLIAKOMMENTÁR

Csak tanítóknak: A nép nyolc kérdéssel fordul Istenhez *Malakiás próféta könyvében*. Nekünk is érdemes átgondolni e kérdéseket, hogy valóban helyreálljon szövetségi kapcsolatunk az Úrral.

I. Isten szeret. Vajon mi szeretjük Őt?

(Olvassuk el Mal 1:2-3 verseit az osztályban!)

Malakiás próféta könyve kemény isteni kijelentéssel nyit: „Jákóbot szerettem, Ézsaut ellenben gyűlöltem” (Mal 1:2-3). Hogyan értsük ezt? Melyik vall Isten természete ellen? Mit jelent az, hogy Isten gyűlölte Ézsaut? Nem szeret minden embert?

Isten szövetségi szeretetéről biztosítja a népét, és arra szólítja övéit, hogy a múltba nézve ismerjék fel a különbséget köztük és Ézsau leszármazottai között. A szembeállítás a szolgálatra történő elhívásra vonatkozik, nincs köze az üdvösséghez. Rámutat, hogy Isten előre ismerte Jákób és Ézsau döntését, életszemléletét és lelki irányultságát.

A héberben a gyűlölet szó (*száné*) időnként más jelentéssel bír, mint ahogy azt mi értelmezzük ma. Figyeljük meg az alábbi két példát: 1) Jákób jobban szerette Ráhel, mint Leát (1Móz 29:30), de a bibliaszövegben a *megvet* (az eredetiben itt is a héber *száné* = *gyűlöl* szó szerepel) kifejezést találjuk: „Az Úr pedig látta Lea megvetett voltát, és megnyitotta méhét” (1Móz 29:31). 2) Jézus egyszer említést tesz közelálló rokonok gyűlöletéről: „Ha valaki hozzám jön, és meg nem gyűlöli apját és anyját, feleségét és gyermekeit, fiútestvéreit és nőtestvéreit, és nem követ engem, nem lehet a tanítványom” (Lk 14:26). Ennek a gyűlöletnek semmi köze sincs az érzelmi ellenségeskedéshez. Inkább arról van szó, hogy Krisztus tanítványának jobban kell szeretnie Krisztust a szüleinél, a házastársánál, a gyermekeinél és egyéb közeli rokonánál is (lásd Mt 10:37; 5Móz 6:5). Krisztus álljon az első helyen! A *gyűlölte* szó sajátosan azt érzékeltetheti, hogy „akinek nem kedvezett”, „nem választotta ki (valamire).” Mint ahogy Lea nem volt Jákób kedvelt felesége, bár hat fia és egy lánya született tőle.

Elmélkedjünk: Mit értsünk Istennek azon a kijelentésén, hogy szerette Jákóbot, de gyűlölte Ézsaut? Hogyan értette Jézus azt, hogy tanítványai gyűlöljék szeretteiket, ha a követői akarnak lenni?

II. Isten hú. Mi hűséggel ragaszkodunk hozzá?

(Olvassuk el 1Jn 4:7-12 verseit az osztályban!)

Isten iránti hűségünk abban nyilvánul meg, ahogyan törvényeit tiszteljük, és ahogyan emberi kapcsolatainkban viselkedünk (lásd Jn 14:15; 1Jn 4:7-12, 19-21). János felteszi a kérdést: hogyan állíthatja bárki, hogy szereti a láthatatlan Istent, ha nem képes szeretni a szomszédját, akit lát? Ha az életünkben nem mutatkozik meg a törődés, a tisztelet és a szeretet, csak önmagunknak hazudunk, és nem lehet őszinte az Istennel való kapcsolatunk sem.

Elmélkedjünk: Milyen az igazi hűség? Mivel mutatja be Isten a hűségét irántunk? Mi hogyan tudjuk kimutatni hűségünket iránta?

III. Hűek vagyunk hitvesünkhöz?

(Olvassuk el Mal 2:10-16 verseit az osztályban!)

Istenhez való ragaszkodásunk legjobban a házastársi hűségben mutatkozik meg. *Malakiás próféta könyvének* központi része 2:10-16 szakasza. Üzenete erőteljes: „Ne légy hitszegő!” A bünt hűtlenségnek nevezi (Mal 2:16; lásd még Róm 14:23). Az itt szereplő héber *bagad* szó – amit a fordítások *csalárdságként*, *hűtlenségként* adnak vissza – ötször fordul elő Malakiás e rövid szakaszában (10, 11, 14, 15, 16 versekben, e könyvben csak itt), és kulcsfontossággal bír. Isten ítélettel jön, a népek számadással tartoznak neki. Éppen ezért kell hűségesnek lenniük, helyes kapcsolatokat ápolva, amelyek hitből és hűségből fakadnak. *Malakiás próféta könyvében* hívónek lenni annyi, mint hűnek lenni az Istennel és a házastársunkkal kötött szövetséghez. Házasságunkban tehát hitkapcsolatot kell ápolnunk. Nem hazudhatunk: vagy hűségesek vagyunk, vagy megtörjük a bensőséges szövetséget. A szeretetteljes hitvesi kapcsolat maradandó, jó hatással van gyermekeinkre.

Elmélkedjünk: Miért utálatos Isten előtt a válást? Mi olyan romboló benne? Hogyan hat a házaspár és a gyermekek életére, a jövőjükre? Mi lehet elfogadható indok a válásra? Mikor igazolható a válás? Figyeljük meg Jézus válaszát a farizeusok kérdésére: „Szabad-e az embernek valamilyen ok miatt elbocsátani a feleségét” (Mt 19:3-9)?

Beszéljük meg: Malakiás erőteljes, képies kifejezésekkel ecseteli az Istennek szentelt életet. Beszéljünk az isteni hűségről, ami a tizeddel kapcsolatos ígéretek teljeseződésében mutatkozik meg! Buzdítsuk csoportunk tagjait is hűséges tizedfizetésre, hogy tapasztalják Isten különleges áldásait (Mal 3:10-12)!

IV. Szerető, gondoskodó, felelősségteljes szülők vagyunk?

(Olvassuk el Mal 4:5-6 verseit az osztályban!)

A próféta ígéretes, egyben komoly gondolattal zárja az Ószövetséget. Illés prófétának, illetve az utolsó idők prófétai mozgalmának az a küldetése, hogy az atyák szívét a gyermekekhez fordítsa, a gyermekekét pedig szüleikéhez (Mal 4:5-6). Ez a munka együtt halad azzal, hogy Isten népe visszatér az igazság Napjához (Mal 4:2) és Isten törvényéhez (Mal 4:4)! Csak így áradhat Isten gazdag áldása.

Elmélkedjünk: Az Úr kijelenti, hogy látható a különbség azok között, akik követik Istent és akik a saját fejük után mennek (Mal 3:18). Hogyan mutatja meg Isten a különbséget az igaz és a rossz között? Hogyan ismerhetjük fel, hogy valaki teljes szívből szolgálja-e az Urat?

3. LÉPÉS: GYAKOROLJ!

Olvassuk el a nép kérdéseit *Malakiás próféta könyvében* és gondolkodjunk el azon, hogy vajon miért éppen ezeket vetették fel! Majd beszéljünk Isten válaszairól!

1. „Miből látható, hogy szeretsz minket” (Mal 1:2)?
2. „Mivel vetettük meg nevedet” (Mal 1:6)?
3. „Mivel tettük tisztátalanná” (Mal 1:7)?
4. Miért nem tekintesz az áldozatunkra? Miért nem fogadod szívesen a kezünkből? (Lásd Mal 2:13-14!)
5. „Mivel fárasztottuk el” (Mal 2:17)?
6. „Miből térjünk meg?” (Mal 3:7)?
7. „Mivel csalunk meg téged” (Mal 3:8)?
8. „Mit szóltunk ellened” (Mal 3:13)?

Miért időszerűek e kérdések még ma is? Talán mi is küzdünk hasonlókkal?

Elmélkedjünk: Miért olyan nehéz értékelni Isten szeretetét, aki pedig annyira szeretett, hogy meghalt értünk?

4. LÉPÉS: ALKALMAZD!

Csak tanítóknak: Vázoljuk fel *Malakiás próféta könyvének szerkezetét!* Ez segíthet megérteni azokat a főbb kérdéseket, amelyeket Isten Malakiás korában a nép elé tárt.

Alkalmazás: Képzeljünk el egy ideális családot! Hogyan viszonyulnak egymáshoz a szülők? Milyen kapcsolatot ápolnak gyermekeikkel? Hogyan mutathatják ki szeretetüket a szülők úgy, hogy a gyerekek ne csak tudjanak róla elméletben, de érezzék is, biztosak legyenek benne? Hogyan tarthatják tiszteletben a szülők a gyermekeik egyéniségét? Mivel segíthetik képességeik fejlődését? Mit tehetnek együtt?

